

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Simpozionul „A fi dascăl astăzi!” 2020 - Prof. Oros Ligia Elena	3
Proiectul Erasmus + „Valeurs europeennes par ouvrages numeriques” și „la sălișteană” – Prof. Todor Cornelia	4
Etwinning, oportunități de dezvoltare europeană – Prof. Huștiuc Nicoletta, prof. teban Laura Diana	5
Povestea noastră, a „ursuleților” de la Liceul cu Program Sportiv – Prof. inv. primar Pârvulescu Angela, prof. inv. primar Popa Maria	8
Expoziția de carte – mijloc de promovare a activităților derulate într-un Centru de Documentare și Informare – Prof. documentarist Cutean Irina Octavia	9
Școala online – o nouă provocare a pentru profesori, elevi și părinți – Prof. Căndea Tereza	10
Abordarea educațională flipped classroom - Prof. inv. primar Alecușan Elena Gabriela	11
Problematizarea – aplicații în studiul filosofiei – Prof. Caizer Daniela	13
Voi predați reziliența la clasă? – Prof. inv. primar Scutelnicu Ana Sorana	15
Rolul exemplului personal în formarea personalității elevilor – Prof. Szilaghi Szekely Melinda	18
Teaching grammar creatively – Prof. Dreghiciu Lucia	19
Folosirea platformelor online în învățare – Prof. Marcu Nicușor	22
Pași necesari în educația incluzivă în grădiniță – Prof. inv. preșcolar Morar Cristina Adriana	24
Abilitățile profesorului în contextul educației incluzive – Prof. inv. primar Pușcașu Maria Anca	27

Școala de ieri, copilul de azi și lumea de mâine. Copilăria de ieri și de azi – Prof. înv. preșcolar Șovea Rodica	29
Noi provocări în amenajarea centrelor de interes în grădiniță – Prof. înv. preșcolar Soporan Cornelia, prof. înv. preșcolar Mif Delia Emilia	30
Comunicarea la distanță – Prof. înv. primar Mărginean Angela	33
De ce vin copiii la școală – Prof. consilier școlar Panța Georgiana	35
Strategii de predare - învățare a geografiei locale la clasa a IV-a – Prof. înv. primar Mărginean Georgeta Julieta	48
Educația pentru protecția mediului – Prof. înv. primar Low Delia	50
Parteneriatul perfect – sport și incluziune – Prof. Mărginean Cornelia Letiția	52
Planificarea săptămânală „Ce știm despre meserii?” – Prof. înv. preșcolar Rus Nicoleta Livia, prof. înv. preșcolar Brătean Adriana	53

SIMPOZIONUL „A FI DASCĂL ASTĂZI” 2020

Prof. Oros Ligia Elena, CCD Alba

Simpozionul „A fi dascăl astăzi” ajuns la ediția a XII-a s-a desfășurat în data de 5 octombrie 2020.

Tematica simpozionului a fost:

1. Reforma educațională ieri, azi și mâine!
2. Reforma educațională: abordări europene și românești.
3. Reforma educațională și profesia didactică.
4. Identificarea capacităților și a posibilităților profesionale ale comunității, părinților, cadrelor didactice și elevilor de a contribui la realizarea Reformei educaționale actuale. Colaborarea cu familia și alți factori educativi, competențe interumane necesare.
5. Reforma educațională și nevoile comunității.
6. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice în sprijinul Reformei educaționale în România.
7. Reforma educațională și motivația învățării.
8. Reforma educațională în contextul local. Concordanța dintre reforma educațională și nevoile comunității românești. Activități curriculare și extracurriculare în contextul local utile implementării reformei educației.
9. Transformarea Reformei educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României.
10. Exemple de bună practică, activități derulate, opinii etc.

La această ediție au fost înscrise 52 cadre didactice din zonele Alba, Aiud, Blaj, Cugir, Teiuș, Cîmpeni, precum și din alte județe ale țării, de la învățământul preșcolar, primar, gimnazial și liceal. Acestea au participat indirect cu un număr de 45 de lucrări. Avem următoarele categorii de personal didactic : 1 bibliotecar, 8 educatoare, 11 învățători și 32 de profesori, de la gimnazial și liceal. Participanți din alte județe ale țării au fost din: Argeș, Mureș, Neamț, Teleorman și Timiș. În vederea lansării simpozionului CCD Alba a stabilit parteneriate cu mai multe județe, anume Argeș, Dâmbovița, Maramureș, Mureș, Neamț, Sălaj, Suceava, Teleorman, Vaslui, Vrancea.

Modalitate de diseminare în rândul cadrelor didactice s-a făcut prin postarea pe site-urile CCD –urilor partenere a anunțului de lansare a simpozionului, prin postarea pe site CCD Alba a informațiilor necesare pentru înscrierea la simpozion, prin intermediul mailurilor participanților la edițiile anterioare și prin intermediul responsabililor cu dezvoltarea profesională din școli. Cred că faptul că în acest an a existat o taxă de participare a diminuat numărul de posibili doritori. Această modalitate de diseminare o vom aplica și pentru celelalte simpozioane și activități ale cadrelor didactice.

Participanții au primit diplome de participare precum și broșura simpozionului cuprinzând lucrările simpozionului, care se găsește online pe site-ul ccdab.ro.

PROIECTUL ERASMUS+ „VALEURS EUROPÉENNES PAR OUVRAGES NUMÉRIQUES” ȘI „IA SĂLIȘTEANĂ”

Prof. Todor Cornelia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș implementează, în perioada 01.09.2018-30.04.2021 proiectul de parteneriat strategic Erasmus+ „Valeurs européennes par ouvrages numériques”. Proiectul, în care sunt implicate, alături de colegiul din Sebeș, licee din Austria, Belgia, Bulgaria și Franța își propune să popularizeze valori culturale ale țărilor participante, atât prin mijloace clasice cât și prin instrumente digitale.

Având ca punct de plecare activitatea transnațională de învățare din Bulgaria, în cadrul căreia vecinii noștri ne-au arătat că acordă foarte multă importanță costumului popular, s-a cristalizat ideea că și costumele populare din zona orașului Sebeș merită șansa de a fi cunoscut, în țară și peste hotare, de către contemporani și generațiile viitoare. Nu știam încă exact ce putem face, dar consideram că este de datoria noastră să facem ceva în această direcție.

Pornind de la căutarea de informații despre specificul acestui costum popular, atenția tuturor s-a focalizat pe ie, pe eleganța dată de simpla îmbinare de alb și negru. Provocarea era deja lansată și elevii implicați în proiect, alături de profesorii lor, au pornit în căutarea unei persoane care să cunoască și să fie dispusă să împărtășească pașii de urmat pentru coaserea unei astfel de minuni. Căutarea a fost destul de anevoioasă: puține femei mai știu să coase o ie, iar dintre acestea, unele o fac în scop comercial și nu doresc să împărtășească nimic. Nici internetul nu a fost de folos, noi căutam „ie silișteană”, cu „ciocănel”, și porneam de la zero. Femeia dispusă să ne ajute am găsit-o în satul Loman, la 15 kilometri de Sebeș. Aproximativ douăzeci de eleve ale colegiului își doreau să își coase o ie, așa că am pornit la acest drum în februarie 2019. Știam că, pe vremuri, o fată își cosea o ie de-a lungul unui an și speram ca, până la sfârșitul proiectului, cât mai multe dintre fetele care se dovediseră îndemânate și motivate, să o finalizeze.

Femeia care ne sfătuia s-a dovedit extrem de inimoasă. A participat, îmbrăcată în costum popular, la manifestările culturale prilejuite de activitatea transnațională de învățare din România. A fost mereu disponibilă, deschizându-ne ușa casei atunci când era nevoie să ne arate ceva sau explicându-ne telefonic, atunci când acest lucru era suficient.

Pașii au fost mici: fetele au exersat „penele” (floricelele) pe bucăți de material, apoi au început prima mânecă. Am început să ne facem calculele: o „peană” se coase în 12-15 minute, iar o ie are sute de „pene”, la care se adaugă „ciocănelele”, umărașele, bentița, dantela. Am pierdut pe drum, rând pe rând, cusătoarele. Doar cinci dintre fete, alături de profesoara coordonatoare, au mers mai departe. Ia nu a terminat-o încă nimeni, dar suntem destul de aproape. Unele dintre fete au cusut deja cele 796 de pene, o „peană” ocupând aproximativ un centimetru pătrat, iar două dintre ele au finalizat și „ciocănelul”.

Prin continuarea acestei activități, fetele și-au exersat perseverența și rigurozitatea. S-au convins că pașii mici, respectiv coaserea a două pene pe zi va fi vizibilă la sfârșitul lunii. Pe măsură ce avansăm în coaserea ei, devenim tot mai dornice să purtăm iile cusute de noi și să ne mândrim cu acest lucru.

Acum, aproape de finalul unei etape de proiect, nu putem să nu remarcăm încă o dată faptul că Erasmus+ schimbă vieți, deschide minți și inimi...Și nu putem să nu ne întrebăm retoric: „Fără el ne-am fi cusut vreodată o ie?”

„Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit.”

ETWINNING, OPORTUNITĂȚI DE DEZVOLTARE EUROPEANĂ

Huștiuc Nicoletta, ambasador etwinning, prof. Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir/GPN Vinerea Teban Laura Diana, director adjunct, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir/Sc „Ioan Mihu” Vinerea

Încă din anul 2008, de când suntem înscrise pe platforma Etwinning, am iubit lucrul cu aceste minunate proiecte de dezvoltare și cooperare europeană. Am participat pe etwinning atât la evenimente de învățare, laboratoare virtuale cât și la webinarii online, dar în special activitatea s-a bazat pe cooperare și colaborare virtuală în proiecte. Am participat la 58 de proiecte din 2008 până acum, din care 15 premiate cu certificate de calitate naționale și certificate de calitate europene, care nu se acorda deloc ușor, fiind un adevărat proces de depunere a candidaturii și de selecție.

Cu ajutorul proiectelor la care am participat, atât în calitate de partener, cât mai ales în calitate de fondator, am reușit să mă înscriu și am fost acceptată la cursul pentru obținerea titlului de Ambasador Etwinning, titlu ce l-am obținut în 2019 în urma absolvirii cu succes a cursului, internațional de altfel, limba de comunicare fiind engleza. Mulțumesc pe această cale etwinning pentru numeroasele oportunități și beneficii. Astfel, voi aminti doar competițiile la care am participat împreună cu copiii, în urma cărora am câștigat, iar obiectele (umbrela, mouse, carnetele, calendare) se regăsesc și astăzi în dotarea grădiniței. Unitatea la care lucrez, respectiv Grădinița cu Program Normal Vinerea a avut șansa ca împreună cu copiii să participe la seminarii online, la întâlniri online în Grecia, Spania, Portugalia, iar mai nou, Turcia și Lituania.

Avem în derulare un proiect foarte interesant cu tema de actualitate: „Coding, steam and stories, care este oarecum continuarea proiectului de anul trecut „Travelling with stories/Călătorind cu povești, proiect în care copiii și cadrele didactice au lucrat cu povești cunoscute ale scriitorului Eric Carle, folosind instrumente web și nu numai. Pentru acest proiect anul trecut am obținut Certificat de Calitate atât pentru cadre didactice cât și pentru copii. A fost unul din cele trei proiecte care au obținut certificate de calitate, iar al treilea „Kindergarten from home/Grădinița de acasă a obținut și certificat european. Trebuie să menționez că aceste certificate nu vin automat, pentru ele fiecare cadru didactic ce participa la proiect poate aplica, atâta timp cât se încadrează la cerințele de loc ușoare pentru obținerea acestui certificat. Pentru cunoscători, țin să menționez ca proiectele Etwinning sunt de fapt proiecte Erasmus, dar fără finanțare, însă condițiile să fie premiate și standardele sunt foarte înalte, cum se cuvine unor proiecte europene.

Deoarece școala noastră este Școala etwinning, acest titlu se acorda de fiecare data pe o perioadă de 2 ani școlari, fapt ce ne bucura, dar ne și impulsionează totodată, pentru ca noi suntem și trebuie să fim exemplu pentru alte școli.

Astfel, în cadrul acțiunilor școala noastră a desfășurat ateliere etwinning pentru cadre didactice care nu cunosc această platformă, pentru inițiere, dar și în cadrul proiectelor Erasmus+ Ka 1 și Ka2 care au fost implementate în școala noastră în perioada 2017-2019. Ne mândrim cu acest fapt și dorim să ținem standardul sus, dorim ca și alte școli să ne urmeze exemplul, fapt pentru care ne dăm toate silințele, chiar și în aceste vremuri grele de pandemie, când lucrăm mai mult online, să lucrăm calitativ și activitățile noastre să fie încununate de succes.

Etwinning reprezintă pentru mine o perfecționare continuă, deoarece mereu e ceva nou, societatea e în continuă schimbare și trebuie să ne adaptăm să lucrăm cu instrumente web noi, să comunicăm, să colaborăm cu alte cadre didactice din spațiul european.

Astfel, deși am avut o săptămână de vacanță de toamnă, am avut 2 întâlniri de proiect în cadrul acestui minunat proiect „Coding, steam and stories, care continuă lucrul cu alte povești ale lui Eric Carle, dar la fiecare aplicând activități de coding și steam, experimente pe diferite teme și activități de codare în urma poveștilor pe care le audiem și le vizionăm cu succes. Vreau să precizez faptul că am reușit să atrag în proiect și cadre didactice din țară care nu știu limba engleză, acesta nefiind un impediment, deoarece la fiecare poveste eu traduc cu drag și realizez activități pe care le împărtășesc colegelor. La fel partenera fondatoare din Turcia, a atras în proiect colege care nu cunosc decât limba turcă, dar se pricepe tare bine la calculator, fapt pentru care sunt de un real folos

în cadrul proiectului. Orice proiect etwinning are foarte bine delimitate spațiul de lucru, unde trebuie o mulțime de activități, care vor constitui dovezi palpabile, vizibile, evaluatorilor.

Încă o dată mulțumesc colegelor care se implică și cu care colaborez foarte bine în proiecte, mulțumesc conducerii școlii, de la care avem sprijin și nu în ultimul rând etwinning, care ne oferă o nespusă paletă de activități la care putem participa. Invit toți colegii din județ și nu numai să se alăture etwinning, prin crearea de conținut, apoi, cu pași timizi, să înceapă studiul personal, self learning, iar cine are nevoie de ajutor în accesarea etwinning poate să mă contacteze neîntârziat. Vă mulțumesc!

Diploma obținută

Mesajul primit în urma activității:

Stimată(e) Nicoletta Hustiu,

Felicitări! Școala dumneavoastră a obținut Certificatul European de Calitate pentru rezultatele deosebite obținute în proiectul eTwinning "Kindergarten from home". Astfel, eforturile dumneavoastră, ale elevilor și școlii în care activați au fost recunoscute la cel mai înalt nivel european.

Ca urmare, veți primi un certificat pe care-l puteți afișa pe site-ul dumneavoastră și, de asemenea, etala la loc de cinste în școală. În plus, proiectul dumneavoastră va fi expus într-o secțiune specială a portalului european www.etwinning.net.

Încă o dată, felicitări pentru reușita dumneavoastră și sperăm să ne putem întâlni la una dintre manifestările eTwinning din acest an.

Cu respect,
eTwinning Team

Scoala Gimnaziala nr. 3 Cugir

28 octombrie la 18:32 · 🌐

eTwinning Pupil Quality Label**GRUPA ALBINUTELOR**

has been awarded with the eTwinning Quality Label as a pupil for the project

Travelling whit fairytales

05.10.2020

eTwinning Quality Label Nicoletta Hustiu
Scoala Gimnaziala Nr. 3, Cugir, Romaniais awarded with the Quality Label
For the project:**Travelling whit fairytales**

05.10.2020

Nicoletta Gabriela Hustiu 6 octombrie la 13:28 · 🌐

Thank you, Etwinning!

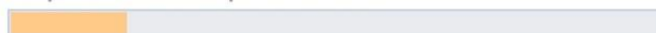

Mihaela Matei

Îmi place Comentariu Distribuie

Impact - 46 de persoane

Promovare indisponibilă

POVESTEA NOASTRĂ, A „URSULEȚILOR” DE LA LICEUL CU PROGRAM SPORTIV

Prof. inv. primar Pârvulescu Angela și Popa Maria, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Erau odată 34 de „ursuleți”...unii mai mici decât alții, mici dar cu suflete mari...Au bătut la porțile unei clase...

N-au reușit singuri... clasa era impresionantă, ușile uriașe, iar „ursuleții”...erau doar minunați. I-au ajutat niște oameni mai mari, dar care semănau cu ei la chipuri și caractere... bănuiesc că proveneau din aceeași poveste a vieții...„Ursuleții” îi strigau pe oamenii mari cu încredere: *Mama!* sau...*Tata!* Dar să nu mă abat de la tema lecției de viață pe care o propun astăzi spre discuție.

„Ursuleții” au venit înarmați și s-au transformat în soldați, așa ca pentru a intra în clasa...Armele lor erau ciudate...viu colorate, cu vârfuri ascuțite și care lăsau urme pe foi albe...Fiecare avea o armă specială cu care învingea liniuțe, bastonașe, iar mai apoi, după cuceriri ce au durat trei ani aceeași armă, care, uitam să precizez...lăsa numai urme albastre, a străbătut toate manualele. Vă întrebați cum au reușit „ursuleții noștri” ...îmi permit să-i numesc ai noștri deoarece povestea cuceririi clasei a fost și povestea noastră timp de trei ani... Șirul povestirii mele se mai pierde în noianul de amintiri, de evenimente, de emoții amestecate. Vă întrebați deci cum au reușit să pătrundă în cunoaștere, să ajungă cu păsările în văzduhul uneori lin, alteori mohorât?

Totul este posibil în clasa noastră, dar cu o condiție: *să știi să-ți deschizi sufletul*...să primești amestecul de iubire cu încruntări, de recompensă cu pedeapsă, de muncă cu distracție.

Când totul părea aproape cucerit, clasa noastră s-a închis, iar casa a devenit universul tuturor activităților și pentru aceasta le mulțumim părinților și le închinăm următoarele versuri:

„Ne-ați sfătuit, ne-ați lăudat,
Cu dragoste ne-ați îndemnat
Să învățăm, să fim cuminți,
Sunteți model, iubiți părinți!

Și vă promitem, dragi părinți,
Să fim mai harnici, mai cuminți.
În toate să fim învingători,
Iar pentru ce ne-ați oferit,
Vă suntem recunoscători!”

FELICITĂRI, dragi părinți și dragi copii!

SUNTEȚI MINUNAȚI!

Prof. inv. primar PÂRVULESCU ANGELA și POPA MARIA

Dascăli, părinți și copii un mare BRAVO!

„Învățătura din constrângere nu e făcută să rămână, dar cea care pătrunde în suflet prin dragoste și bunăvoință, aceea rămâne acolo pentru totdeauna.”

Bibliografie: www.didactic.ro

EXPOZIȚIA DE CARTE- MIJLOC DE PROMOVARE A ACTIVITĂȚILOR DERULATE ÎNTR-UN CENTRU DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE

Profesor documentarist Cutean Irina Octavia, Școala Gimnazială Șugag

Promovarea serviciilor și produselor Centrului de Documentare și Informare, este o modalitate utilă de „deschidere” a acestei structuri info-documentare spre utilizatori. Într-o lume digitalizată dominată de un asalt continuu de informații, Centrele de Documentare și Informare trebuie să dezvolte strategii de comunicare eficiente în încercarea de a dezvolta la utilizatori o autonomie în găsirea și interpretarea informațiilor.

Centrele de Documentare și Informare, au un rol educativ și instructiv, în procesul de formare a unei culturi a informației. Cele mai noi și mai interesante metode de promovare, necesită eforturi enorme de a atrage utilizatorii să cunoască adevărata importanță a cărții. Odată cu era informației, Centrele de Documentare și Informare, trebuie să apeleze la servicii inovative, prin intermediul cărora se va promova accesul tuturor la informațiile pe care le achiziționează, selectează și crează Centrul de Documentare și Informare cu ajutorul tehnologiilor moderne.

Printre activitățile de promovare a serviciilor și produselor Centrului de Documentare și Informare pot fi enumerate: expozițiile de carte, redactarea unei reviste școlare, dezvoltarea de parteneriate și nu în ultimul rând crearea și administrarea unui blog. Toate aceste activități contribuie în mod eficient la dezvoltarea unei comunicări strânse în Centrul de Documentare și Informare și utilizatorii săi. Prin realizarea acestor activități, se va realiza o eficientizare a relației școală- familie, școală-comunitate.

Expozițiile de carte- mijloc util de promovare a produselor unui Centru de Documentare și Informare

Scopul organizării expozițiilor de carte, îl reprezintă informarea sistematică cu intrările noi sau la o anumită temă precum și familiarizarea utilizatorului cu aceste documente. Avantajele organizării unui astfel de eveniment sunt următoarele:

- contribuie la conceperea importanței valorii cărții
- formează o percepție axiologică a cărții la utilizare
- prezintă documente după principii de valoare și solicitare
- readuce în circulație cărți apărute mai demult sau domenii mai puțin abordate

Valoarea unei expoziții rezidă din expunerea publicațiilor. În acest mod, utilizatorul vine în contact direct și fără dificultate cu cartea, o răsfoiește, se convinge dacă îi este utilă sau nu.

În organizarea unei expoziții de carte trebuie avute în vedere o serie de cerințe precum:

- **confortabilitatea:** crearea unor condiții care oferă utilizatorului oportunități de a lucra cu cartea, cât și de agrement
- **vizualizarea:** principiul de bază în organizarea unei expoziții de carte și cea mai utilă metodă de a demonstra existența documentului în fond și accesibilitatea acestuia
- **accesibilitatea:** oferă o oportunitate de a examina conținutul documentelor prezentate. Acest aspect poate fi considerat și un mijloc de respect și încredere către utilizator.
- **promptitudinea:** această cerință se interpretează sub două aspecte: ca un mod operativ de reflectare a unui nou document / teme actuale sau de a lua act de documente primare.

În literatură sunt abordate diferite clasificări, în care se evidențiază unele aspecte specifice: în funcție de perioada de funcționare, după structură (de carte, de reviste, de publicații seriale, de documente audiovizuale, de documente electronice) sau după conținut (tematice sau informative).

Făcând referire la modelele de expoziție, aceste sunt de trei feluri, după cum urmează:

- **Expoziție – vernisaj.** Scopul acestei expoziții îl reprezintă popularizarea unor genuri de artă și a literaturii din acest domeniu. Se vor demonstra tablouri, reproduceri a unui pictor sau la o temă

concretă. Vernisarea lor este însoțită de expunerea literaturii despre autorii acestor lucrări, despre creația pictorilor autohtoni.

- **Expoziție – concurs.** Scopul îl reprezintă antrenarea utilizatorului nu numai în lectură, dar și în organizarea unui concurs sau a unui joc literar. Se vor expune întrebări a unei activități – concurs și literatura corespunzătoare la această temă. Se recomandă de a prezenta o adresare către utilizator pentru a-l mobiliza în această activitate.
- **Expoziție – colaj.** Scopul este informarea utilizatorului la o temă amplă. Materialul se expune în formă de colaj în care se vor evidenția diferite rubrici la tema abordată. Se vor utiliza ilustrațiile.

Într-un Centru de Documentare și Informare pot fi organizate expoziții de carte care să respecte cele trei modele enumerate mai sus. Creațiile literare, sau plastice care fac subiectul expoziției trebuie organizate în așa fel încât să fie stârnită curiozitatea vizitatorului. Totodată crearea unei ambianțe plăcute prin crearea unui fond muzical, poate stârni curiozitatea și interesul celor care calcă pragul expoziției.

Pentru a avea un impact mai puternic, expozițiile pot fi organizate în afara școlii, cu ocazia unor evenimente importante (sărbătoarea Crăciunului sau a Paștelui, 1 Decembrie, Ziua Eroilor, etc). Prin încheierea unor parteneriate cu instituțiile de cultură (cămin cultural, expoziție etnografică, etc) se pot organiza expoziții tematice. Pentru o evaluare corectă a evenimentului se poate crea o carte de impresii, în care cei prezenți să noteze câteva cuvinte legate de ceea ce au văzut. Impresiile vizitatorilor vor constitui un punct de pornire în organizarea unor evenimente similare.

Bibliografie

LUCRĂRI DE SPECIALITATE

1. Bădau, Georgeta; Panait, Antonina: *Amenajarea și gestionarea unui CDI*, Alba Iulia, 2009
2. *Regulament de organizare și funcționare a bibliotecilor școlare și a centrelor de documentare și informare*, publicat în Ordinul M.E.C.T.S nr. 5556/7.10.2011

ARTICOLE

1. <https://bibinfdoc.files.wordpress.com>
2. <https://echipahasdeu.wordpress.com/2014/05/28/tipuri-cerinte-si-reguli-de-organizare-a-unei-expozitii-virtuale/>

ȘCOALA ONLINE – O NOUĂ PROVOCARE PENTRU PROFESORI, ELEVI ȘI PĂRINȚI

Prof. Căndea Tereza, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Pandemia de coronavirus a generat schimbări majore în toate domeniile existenței obligându-ne să ne reconfigurăm întreaga viziune despre lume, precum și maniera de a ne exersa profesia. Forțați de împrejurări să ne adaptăm noilor condiții, am fost nevoiți să ne mutăm toate activitățile în mediul online. De altfel, cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări au arătat că utilizarea tehnologiilor informației contribuie în mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor învățării. Astfel, criza declanșată de pandemie ne-a oferit o lecție valoroasă, învățându-ne să ne regândim maniera în care desfășurăm demersul educațional.

Dincolo de toate sincopele, greutățile și schimbările impuse peste noapte, considerăm că majoritatea cadrelor didactice și elevilor s-au adaptat cu succes noilor metode de învățământ online. În acest context, Felix Tătaru, cofondator Superteach, a dezvoltat o comunitate de profesori

motivați și pasionați de ceea ce fac, demonstrând că fiecare dintre noi poate deveni un factor de schimbare pentru colegi și pentru comunitatea în care trăim.

Furnizorii de educație vorbesc despre lecțiile online ca fiind o componentă nelipsită a școlii moderne. În aceste condiții, provocarea este să regândim învățarea, iar dificultatea rolului profesorului este aceea de a găsi o justă măsură între aplicarea normelor și modelelor europene în educație și a modalităților tradiționale de predare a unor conținuturi centrate pe competențe. Fără îndoială, metodele de învățare și predare online au o gamă infinită de avantaje, printre care se regăsesc: stimularea capacității de învățare inovatoare adaptabile la condiții de schimbare socială rapidă, creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor, instalarea climatului de autodepășire, dezvoltarea culturii vizuale, prelucrarea rapidă a datelor, introducerea unui stil cognitiv de muncă independentă. De asemenea, exemplele de bună practică arată că perspectiva relațională este îmbunătățită prin stabilirea unei relații umane și sociale între educat și educator. În plus, folosirea tehnologiilor moderne modifică chiar actul învățării, care nu mai este efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul, care preia atribuțiile unui mentor. Însă, este de subliniat că reușita e condiționată de prezența unor obiective bine structurate, cum ar fi: creșterea eficienței activităților de învățare, dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual și crearea unui climat de autodepășire determinând creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor și formarea unui stil cognitiv de muncă independentă

Pe lângă toate aceste avantaje, există însă, evident, și o serie de dezavantaje, cum ar fi: individualizarea excesivă a învățării, ceea ce conduce la pierderea abilităților practice de investigare a realității. În egală măsură, individualizarea excesivă a învățării poate conduce la negarea rolului dialogului profesor-elev, iar utilizarea fără scop precis a calculatorului poate provoca plictiseală. De aceea, nu trebuie să uităm niciun moment că utilizarea calculatorului vizează facilitarea diverselor activități specifice procesului instructiv-educativ, permițând simularea unor jocuri didactice, demonstrarea unor modele, simularea unor fenomene și interpretarea lor, precum și organizarea și dirijarea învățării independente pe baza unor programe de învățare bine gândite. Nu trebuie să uităm că utilizarea calculatorului în realizarea lecțiilor online nu înlătură celelalte mijloace aflate în recuzita profesorului, căci calculatorul este un mijloc didactic care se integrează celorlalte mijloace de învățământ, amplificându-le valențele instructiv-formative și completându-le, atunci când este nevoie. Astfel, indiferent de cum va arăta școala în viitor și indiferent de gradul de tehnologizare, furnizorii de educație vor trebui să țină cont de nevoia umană elementară a dialogului și a interacțiunilor sociale.

Atâta timp cât nu ne pierdem determinarea și pasiunea pentru profesie, vom găsi modalitatea propice de a-i învăța pe copiii noștri că valorile sunt cele care ne mențin sănătoși și ne ajută să avem un spirit puternic, căci „menirea profesorului este aceea de a descoperi și dezvolta măreția în fiecare copil. Online-ul este un mijloc, nu un scop în sine” (F. Tătaru).

ABORDAREA EDUCAȚIONALĂ FLIPPED CLASSROOM

*Prof. inv. primar Alecușan Elena Gabriela,
Școala Gimnazială “Simion Bărnuțiu” Blaj-Tiur, structura Mănărade*

Flipped Classroom este o „abordare pedagogică în care instruirea directă se mută din spațiul de învățare de grup în spațiul individual de învățare, iar spațiul de grup rezultat este transformat într-un mediu de învățare dinamic, interactiv, în care educatorul îndrumă elevii pe măsură ce aplică concepte și se angajează creativ în subiectul” (The Flipped Learning Network, 2014). Această abordare a clasei răsturnate a fost introdusă pentru prima dată de Dr. Eric Mazur de la Universitatea Harvard în 1991. Ceea ce a făcut a fost să ceară elevilor săi să citească notele sale de curs înainte de clasă, astfel încât timpul orei să poată fi folosit pentru discuții.

Practic, a răsturna o clasă înseamnă a inversa „ordinea“, de obicei, în care se acumulează cunoștințele sau se formează deprinderile. În loc să învețe un conținut nou în clasă, elevii învață la domiciliu prin vizionarea de secvențe video, realizate de profesori. Timpul din clasă este dedicat discuțiilor, activităților practice și proiectelor. Elevii au mai mult timp pentru analiză, pentru aplicarea cunoștințelor lor și pentru interacțiunea cu alți elevi, precum și cu profesorul.

Într-o sală de clasă răsturnată, fiecare elev poate învăța în propriul lui ritm. Învățarea devine personalizată pentru fiecare elev. Elevii au posibilitatea de a viziona un curs ori de câte ori au nevoie, pentru a derula înapoi, dacă este necesar sau pentru a sări peste părți în cazul în care doresc, sau pur și simplu ei pot pune „pauză“ profesorului lor. Astfel elevii au posibilitatea să înțeleagă la nivelul la care se află.

Această abordare a învățării are avantaje și dezavantaje. Avantajele ar fi următoarele:

- Crește interacțiunea între elevi și profesor;
- Elevii își asumă responsabilitatea pentru propria lor învățare;
- Elevii nu rămân în urmă deoarece informațiile le pot obține online;
- Toți elevii sunt implicați în procesul de învățare;
- Conținutul informațiilor este păstrat permanent.

Dezavantaje ar putea fi considerate următoarele:

- Nu toți elevii au calculatoare sau acces la internet;
- Mulți părinți nu sunt de acord cu folosirea îndelungată a calculatorului și a internetului;
- Lipsa motivării elevilor în rezolvarea temelor;
- Rezistența la nou a cadrelor didactice;
- Lipsa unor strategii de evaluare adecvate pentru această metodă;
- Încărcarea timpului cadrelor didactice.

Cele mai des folosite metode în clasa răsturnată sunt:

- Crearea unor prezentări video sau prelucrarea unor prezentări deja create;
- Folosirea resurselor educaționale de tip deschis;
- Adaptarea resurselor educaționale deschise;

Cei patru piloni ai F – L – I – P sunt următorii:

F – Mediu Flexibil (Flexible Environment)

Învățarea răsturnată permite adoptarea unor moduri variate de învățare; educatorii deseori rearanjează spațiile de învățare pentru a se acomoda cu specificul lecției sau capitolului, pentru a susține fie munca de grup, fie studiul independent. Ei creează spații flexibile în care elevii aleg când și unde să învețe.

L – Cultura învățării (Learning culture)

În modelul tradițional centrat pe profesor, profesorul este principala sursă primară de informație. Prin contrast, învățarea răsturnată schimbă în mod deliberat instruirea pe o abordare centrată pe cel care învață, unde timpul din clasă este dedicat explorării temelor în profunzime și creării de oportunități bogate de învățare. Ca rezultat, elevii sunt activ implicați în construirea cunoașterii pe măsură ce participă la ea și sunt implicați și în evaluarea propriei învățări într-o manieră care este semnificativă la modul personal.

I – Conținut intențional (Intentional content)

Educatorii care utilizează învățarea răsturnată se gândesc continuu cum pot să utilizeze acest concept pentru a-i ajuta pe elevi să-și dezvolte înțelegerea conceptuală, ca și fluența procedurală. Ei determină ce au nevoie să predea și ce materiale trebuie să exploreze elevii singuri. Educatorii utilizează un conținut intențional pentru a maximiza timpul clasei și pentru a adopta metode centrate pe elev, strategii active de învățare, în funcție de nivelul clasei și subiectul materiei.

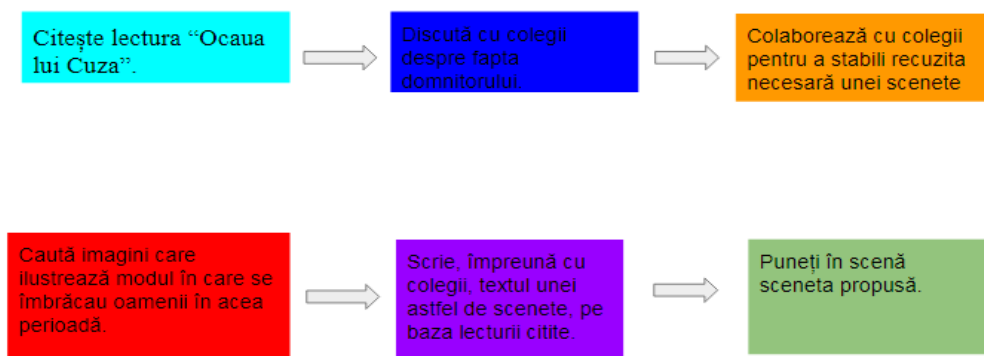
P – Educator profesionist (Professional educator)

Rolul Educatorului Profesionist este chiar mai important și deseori mai solicitant într-o clasă răsturnată decât într-una tradițională. În timpul orei, ei observă continuu elevii, furnizându-le un feedback relevant pentru acel moment și le evaluează munca. Educatorii profesioniști reflectează asupra propriilor practici, se conectează unii cu alții pentru a-și îmbunătăți instruirea, acceptă criticismul constructiv și tolerează haosul controlat din clasele lor. În timp ce educatorii

profesioniști adoptă roluri mai puțin proeminente într-o clasă răsturnată, ei rămân ingredientul esențial care permite învățării răsturnate să se petreacă.

Mai jos, în exemplul dat, se pot observa pașii pe care i-am urmat la ora de istorie pentru aplicarea Flipped Classroom:

Ocaua lui Cuza istorie, clasa a IV-a

Sceneta realizată de elevi poate fi urmărită pe următorul

link: <https://www.facebook.com/100004956843526/videos/1166157593559458/>.

Bibliografie:

www.edutopia.org

www.teacheracademy.eu

www.schoolology.com

PROBLEMATIZAREA – APLICAȚII ÎN STUDIUL FILOSOFIEI

Prof. Caizer Daniela, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

***Unde este înțelepciunea pe care am pierdut-o în cunoaștere,
unde este cunoașterea pe care am pierdut-o în informație?
(T.S. Eliot - Fortăreața)***

Ca metodă, problematizarea și-a făcut cunoscute caracteristicile prin aplicabilitatea și adaptabilitatea la diversitatea disciplinelor predate în sistemul de învățământ preuniversitar. Scopul articolului este acela de a descrie această metodă, ci de a exemplifica modul în care ea poate aduce beneficii în cadrul orelor de filosofie, disciplină care este intrinsec problematizantă, care se descrie prin întrebări și prin demersul cognitiv de căutare a răspunsurilor. Subliniez doar aportul semnificativ adus la dezvoltarea operațiilor gândirii pe ntru elevii care se confruntă cu o astfel de

metodă (de altfel, rezolvarea de probleme este domeniul de performanță al gândirii, domeniul prin care aceasta este cel mai bine valorificată).

O situație problematică este o situație care generează o tensiune internă în cazul elevului care se vede pus în situația de a oferi anumite răspunsuri pe care nu le găsește prestabilite în repertoriul personal. Apare o confruntare între cerințe și posibilități cu efecte în autodepășire prin nivelul de aspirație formulat.

Problematizarea se instituie, în filosofie, ca o dezbatere cu sine sau cu ceilalți, determinată de „mirare” și de dorința de a descifra permanent „mistere”. În filosofie rezultatul nu este cunoscut de aceea problematizarea se detașează de sensul tradițional, clasic. Într-o formă diferită găsim problematizare la nivel cartezian, în îndoiala metodică, care pune sub semnul întrebării toate cunoștințele care se află la un moment dat în noi, pentru a putea stabili, ulterior, rațional, adevărul sau falsitatea acestora. Și Popper consideră că „cunoașterea începe cu probleme și sfârșește (în măsura în care ea se sfârșește vreodată) cu probleme.” Schema popperiană $P_1 - TT - EE - P_2$ reflectă gândirea critică implicată în demersul de rezolvare a unei probleme.

În cadrul unei ore de filosofie, crearea unei situații problematice este evident în cazul naturii umane, care presupune orientări diferite, perspective diferite de abordare, puncte de vedere opuse asupra aceleiași teme.

De exemplu:

Tema: Natura umană din perspective sociabilității

Concepte anterioare – natura umană, esență, sociabilitate

Experiența anterioară a elevilor: definirea omului din diferite perspective (omul „trestie cugetătoare” – Pascal; omul „lucru care gândește” – Descartes; omul creator de cultură – Blaga)

Situația – problemă: *Este omul ființă socială?*

Sucesiune întrebărilor:

Depinde omul de societate sau poate exista în afara ei?

Existența omului poate fi descrisă ca socială?

Omul se naște ființă socială sau devine?

Bifurcația problemei:

Aristotel: „există în toți instinctul pentru comunitate” (Politica)

Rousseau: „rătăcind prin păduri, fără grai, fără meșteșug, fără să intre în contact cu semenii săi...” (Discurs asupra originii și inegalității dintre oameni)

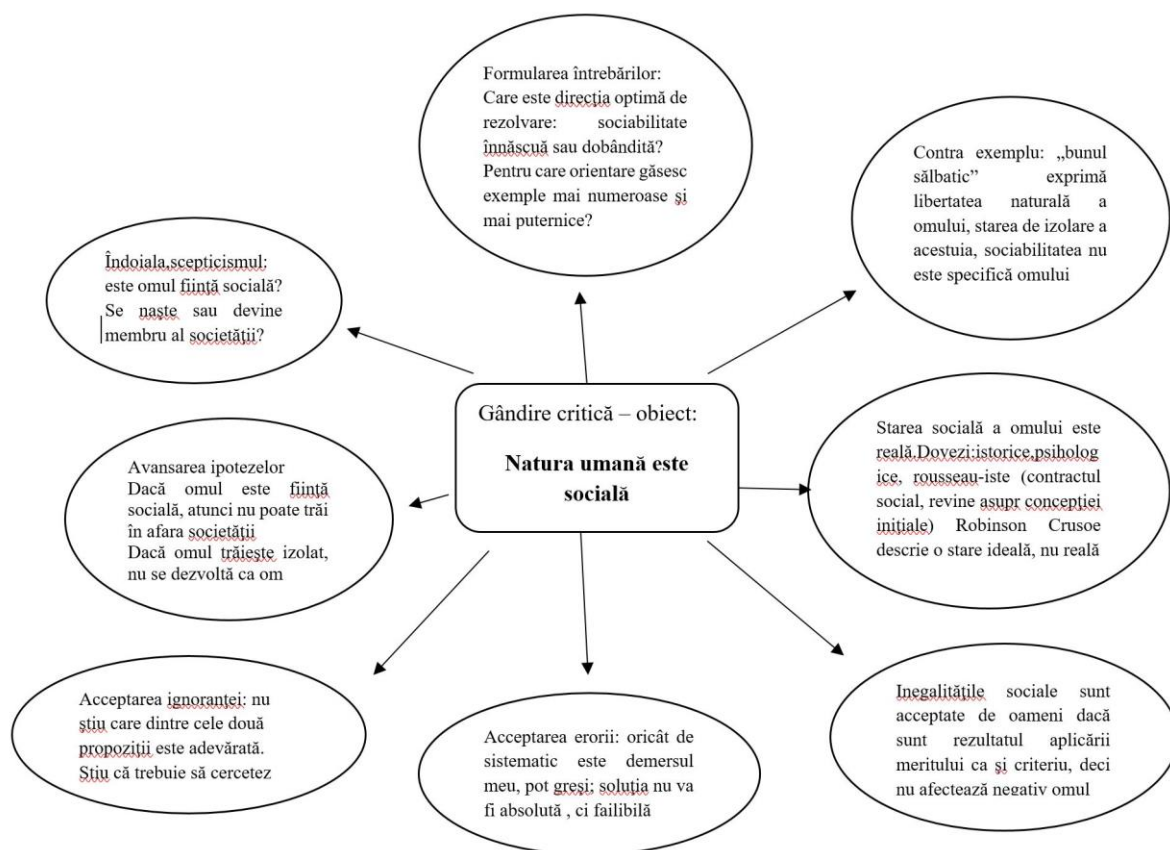
Concepte subsumate:

- „zoon politikon”
- „bunul sălbatic”

Concepte ajutătoare:

- stat natural – anterior individului și care poate exista fără acesta, dar individul nu poate exista fără stat (relația dintre organism și mână);
- stat artificial – în starea naturală omul este bun, societatea îl corupe și îl transformă într-o ființă rea care poate fi „salvată” doar prin semnarea unui contract care să asigure protecția tuturor, în egală măsură.

Aplicarea gândirii critice a elevilor asupra situației problematice ar putea avea următoarea finalitate:

Bibliografie:

Aristotel, Politica, editura Univers Enciclopedic Gold, 2010

Rousseu, Discurs asupra inegalității, editura Institut European, 2006

Jaqueline Rus, Metodele în filosofie, editura Univers Enciclopedic, 1999

VOI PEDAȚI REZILIENȚA LA CLASĂ?

Prof. înv. primar Scutelnicu Ana-Sorana, Școala Primară Geomal/Școala Gimnazială Stremț

Copiii care dezvoltă capacitatea de reziliență sunt mai bine pregătiți să învețe din greșeli și să se adapteze la schimbare. Profesorii ar trebui de asemenea să aibă în vedere așteptările părinților cu privire la succes și eșec.

Cercetătorii au stabilit faptul că reziliența este esențială pentru dezvoltarea umanității și o abilitate necesară pentru dezvoltarea unor tineri echilibrați și adaptabili. Este ceea ce înarmează copiii cu capacitatea de a depăși provocările cu un sentiment pozitiv cu privire la propria persoană și la viitor.

Copiii care dezvoltă capacitatea de reziliență, pot face mai bine față dezamăgirilor, să învețe din eșec, să facă față pierderilor și să se adapteze la schimbare. Recunoaștem reziliența la copii când observăm determinarea, tăria lor de caracter și perseverența lor în abordarea problemelor și să facă față provocărilor emoționale când vine vorba de școală și de viață în general.

Capacitatea de a se reclădi și de a se dezvolta chiar și atunci când sorții nu sunt favorabili

Reziliența nu este moștenită genetic. Totuși, dacă ne uităm la copiii care învață să meargă, vom putea observa determinarea cu care se ridică de fiecare dată când cad și nu se dau bătăuți. Aceștia o

ilustrează perfect. Ea derivă din modalitățile în care copiii învață să gândească și să acționeze atunci când sunt confrunțați cu obstacole, fie ele mari sau mici. Calea către reziliență este dată în primul rând și mai ales dintr-o relație sănătoasă, bazată pe sprijin din partea părinților, profesorilor și a altor adulți care au un rol în educația copilului. Aceste relații devin resurse de putere atunci când copiii sunt nevoiți să treacă prin situații stresante și emoții dureroase.

Atunci când ajutăm tinerii să cultive o abordare a vieții care vede obstacolele ca parte din succes, atunci îi învățăm să își dezvolte capacitatea de reziliență.

Un profesor de la Stanford, pe nume Carol Dweck, a lansat o teorie interesantă în acest sens, conform căreia copiii care sunt educați să își seteze obiective de dezvoltare, înțeleg mai bine legătura dintre dezvoltare, muncă și perseverență. Dezvoltarea obiectivelor de creștere personală este însă o paradigmă care promite copiilor o viață încununată de succes pe termen lung, mai degrabă decât o unealtă psihologică care să îmbunătățească notele sau obiectivele pe termen scurt. Această nouă abordare dezvoltă încrederea în sine a copiilor—poate cel mai frumos cadou pe care profesorii îl pot face elevilor lor.

Abilitatea de a face față și ulterior a depăși provocările prin menținerea și promovarea stării de bine, joacă un rol esențial în modalitatea în care elevii învață cum să își atingă obiective personale și profesionale. Tinerii rezilienți au un sentiment de control cu privire la destinul lor. Ei știu că pot apela la ceilalți dacă au nevoie de susținere și sunt gata să preia inițiativa pentru a rezolva probleme. Profesorii facilitează reziliența prin stărnirea interesului copiilor în găsirea mai multor modalități de ieșire din situații de criză.

Ei pot fi de asemenea de ajutor elevilor, devenind ei înșiși resurse și încurajând capacitatea de luare a deciziilor și de modelare a competențelor de reziliență.

Cinci modalități de cultivare a rezilienței:

1. Promovarea autoanalizei prin compuneri sau discuții în grup.

Eseurile scurte sau exercițiile în grup în care sunt dezbătute personaje literare sunt o modalitate excelentă, mai ales pentru elevii din clasele mici, prin care aceștia pot reflecta la reziliență și la rolul pe care aceasta îl joacă viețile de succes. După ce copiii au citit o carte sau o poveste care îl are ca protagonist pe un erou, încurajați-i să se gândească și să răspundă la următoarele întrebări:

- Cine a fost eroul poveștii?
- De ce?
- Ce obstacole și provocări a fost acesta nevoit să depășească?
- Ce calități are acest erou? Ce alegeri a avut de făcut acesta?
- Cum a fost el sprijinit de ceilalți?
- Ce lecție a învățat eroul?
- Cum putem utiliza aceleași puteri personale pentru a depăși obstacolele din viața noastră?
- Puteți da exemple în acest sens?

2. Stimulați-le gândirea prin eseuri personale

Exercițiile scrise care se axează pe identificarea unor resurse personale de putere pot ajuta elevii de toate vârstele să își descopere propria reziliență. De exemplu, răspunzând la următoarele întrebări, elevii pot deveni mai conștienți de punctele lor forte și de cele în care au nevoie de sprijinul celorlalți:

- Scrie despre o persoană care te-a ajutat când ai trecut printr-o perioadă dificilă. Cum te-a ajutat această persoană? Ce ai învățat despre tine?

- Scrie despre un prieten pe care l-ai ajutat când a trecut printr-o perioadă dificilă. Cum l-ai ajutat cel mai mult pe prietenul tău? Ce ai descoperit cu această ocazie la tine?
- Scrie despre un moment din viața ta când ai fost confruntat cu o problemă. Ce te-a ajutat sau dimpotrivă, ce te-a împiedicat să depășești această problemă mai repede? Ce ai învățat din această experiență și cum îți va fi de ajutor în viitor?

3. *Ajutați elevii (și părinții lor) să învețe din greșelile copiilor.*

Cred că una dintre întrebările pe care trebuie să ni le punem ca profesori este: cum învățăm elevii să își regăsească drumul prin eșec și piedici atunci când unica intenție a părinților acestora este să îi vadă superstaruri?

Adevărul este că a învăța din eșec este oarecum sinonim cu a deveni o persoană rezilientă. Profesorii pot ajuta prin crearea unei culturi a clasei în care eșecul, dezamăgirea, sau regresul sunt anticipate și reprezintă o parte onorabilă a învățării.

Aceștia pot forma și consolida o atmosferă în care elevii sunt lăudați pentru muncă, perseverență și tenacitate și nu doar pentru note și succes câștigat ușor.

Faceți-i pe elevi responsabili pentru construirea propriei lor munci și eforturi care le dă sentimentul de proprietate și motivație intrinsecă.

Învățați și asigurați părinții că sprijinirea copiilor atunci când au parte de eșecuri dezvoltă reziliența—unul dintre cele mai importante evoluții pe care le pot dobândi copiii lor.

4. *Discutați la clasă despre reziliență*

Familiarizarea elevilor cu conceptul de reziliență trebuie făcut prin corelarea acestuia cu cel de succes personal și de schimbare socială pozitivă, prin exemple din viața reală a personalităților publice, a sportivilor, a oamenilor de știință, a scriitorilor, a inventatorilor sau a inovatorilor, care în drumul lor spre succes au fost confrunțați de nenumărate ori cu eșecuri, dar care nu le-au lăsat să le stea în cale. Elevii pot învăța astfel faptul că dezvoltându-și punctele forte, își pot scrie propria poveste de succes.

5. *Fiiți un sprijin pentru elevii dumneavoastră*

Relațiile bune dintre profesori și elevi sunt cele în care aceștia din urmă se simt văzuți, și înțelegi de educatorii lor. Asta se întâmplă atunci când profesorii formează conexiuni cu elevii, observându-le nevoile de sprijin atât academic, cât și emoțional. Aceste relații întăresc capacitatea de reziliență. Experții au constatat că când adulții se gândesc la profesorii care le-au schimbat viața, ei își amintesc cu drag de cei care i-au încurajat în situații dificile.

Luați-vă un moment și gândiți-vă care au fost profesorii care au jucat un rol important în educația dumneavoastră și la ce vă amintiți în legătură cu aceștia.

Reziliența este capacitatea de a ne replia și a ne dezvolta prin experiențe dureroase, fiind un factor cheie în obținerea și menținerea sănătății fizice și psihice. Cercetătorii o leagă de fericire și alte abilități esențiale pentru dobândirea unei vieți de succes.

Ca modelatori a unei noi generații, cred că suntem responsabili să îi înzestrăm pe elevii care ne trec prin mâini cu capacitatea de a înțelege faptul că lupta lor pentru astăzi este pentru ca să își dezvolte puterea de care au nevoie pentru mâine, că atunci când se confruntă cu vremuri dificile, vor afla că provocările nu sunt trimise ca să îi distrugă, ci au fost trimise pentru a îi dezvolta, a îi perfecționa și a îi întări, că nu au fost creați pentru a fi învinși, ci pentru a învinge!

ROLUL EXEMPLULUI PERSONAL ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Prof. Szilaghi Szekely Melinda, Școala Gimnazială Lopadea Nouă

Cum se promovează atitudini dezirabile, cum eliminăm atitudini indezirabile? Îmi vine în minte o poveste populară intitulată „Pătura”, care începe ca toate basmele: „A fost odată ca niciodată...” Nu cunoaștem nici timpul, nici spațiul exact al întâmplării, dar știm sigur că a fost odată o familie formată din părinți, copii și bunicul acestora. Bătrânul a lucrat o viață întreagă, și-a crescut copiii, i-a întreținut cât a putut de bine, dar a îmbătrânit, au început să-i tremure mâinile, nu se putea întreține singur. Așa a ajuns la fiul și nora lui, care erau foarte zgârciți. În timpul unei mese s-a întâmplat că moșul, pentru că după atâția ani de muncă îi tremurau mâinile, nu numai că a vărsat supa pe fața de masă, a scăpat farfuria din mână, și aceasta s-a spart.

Nora s-a supărat, și l-a convins pe soțul ei, fiul bătrânului, să-l alunge din casă. Au cumpărat două pături și înainte să plece la muncă pe câmp, au ordonat copilului să pună păturile pe spatele bătrânului, să-l conducă până la capătul satului și să-i spună că nu mai are ce căuta acasă. Băiatul, dintr-un motiv oarecare a păstrat o pătură, în rest a făcut cum s-au înțeles. Seara, când au sosit părinții, au constatat uimiți că una din pături e acasă. Băiatul a avut o explicație simplă: se gândea, ca atunci când părinții lui vor îmbătrâni și va fi nevoit să-i alunge, să aibă deja pătura, să nu trebuiască să o cumpere.

Părinții au început să plângă, repede au fugit după bătrân, l-au dus acasă, l-au respectat tot restul vieții, și nu le mai părea rău dacă se întâmplaseră neplăceri.

Consider că exemplul personal este foarte important atât în viața de familie, cât și la școală. Pe lângă familie, noi, educatoarele, învățătorii, profesorii suntem cei care determinăm comportamentul fiecărui elev. Lucrez de mai mult de 20 de ani în învățământ, dar și acum îmi amintesc cu precizie costumul verde croșetat din lână al doamnei învățătoare, de vocea ei blândă, de talentul ei de a rezolva conflictele dintre elevi, de zilele în care am văzut-o obosită, de felul în care stătea la catedră sau se plimba printre bănci. Exemplul ei m-a determinat să-mi doresc de mic copil să devin învățătoare.

Am admirat-o și pe diriginta mea mai târziu la gimnaziu. Am copilărit și încă și acum trăiesc într-un sat cu populația maghiară. Pentru că nu am avut posibilitatea sau ocazia de a vorbi românește, am început clasa a V-a cu un vocabular foarte sărac, iar diriginta mea era de etnie română, profesoară de limba română. Și în ciuda acestei bariere, ea a devenit modelul meu de viață. Era energică, stăpână pe sine, iubitoare, zâmbitoare, înțeleghătoare.

Și aș mai putea să enumăr persoane dragi, foști profesori, care mi-au influențat cariera, viața.

Trăiesc cu speranța că și eu sunt model de urmat pentru mulți dintre elevii mei.

Pentru că aș dori ca elevii mei să fie oameni respectuoși, îi respect.

Pentru că aș dori să fim înconjurați de oameni care au încredere în sine, îi apreciez pe elevii mei. Mă bazez întotdeauna pe calitățile lor, îi întăresc. În clasa noastră sunt nu numai buni matematicieni, elevi cu ortografie perfectă, dar și elevi care realizează desene minunate, copii care cunosc cel mai bine schimbările care se produc în natură, elevi care își ajută părinții în munca pe câmp.

Fiecare avem dreptul de a greși și de a reface greșelile. Nu îmi este rușine de a cere iertare de la elevi dacă greșesc sau de a spune „nu știu, dar mă interesează”.

Încerc să fiu atentă la fiecare dintre ei și sper că vor avea și ei răbdare să-i asculte pe ceilalți, să învețe de la semenii lor.

Rezolv problemele din clasă cu multă răbdare. Sper că și ei vor fi calmi, răbdători.

Și sper că vor fi nu oameni mari, ci doar oameni, care știu să se bucure de viață.

TEACHING GRAMMAR CREATIVELY

Prof. Dreghiciu Lucia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Rezumat

Dacă predarea tradițională implică în principal pe profesor, care stă în fața clasei și explică, fiind considerat cel care „știe tot”, iar elevul stă pasiv, ascultă și învață, metodele moderne pun accent pe elev, care este în centrul atenției și joacă rolul principal în activitățile de predare-învățare, participând activ și luând decizii în privința propriei învățări.

În predarea unei limbi străine, situația este identică, rolul profesorului suferind multe modificări. Conform metodelor vechi tradiționale se pune accent prea mult pe predarea gramaticii, însă noi, profesorii de limbi moderne suntem conștienți ca aceasta este unul (doar unul) din pilonii importanți ai învățării unei limbi străine. Fără gramatică, învățăm ca dintr-o carte niște structuri de limbă simplificate. În calitate de profesor de limba engleză, sunt conștientă că problema abordării predării gramaticii rămâne în discuție. Gramatica este unul din cele mai dificile aspecte ale limbii de predat „bine”.

Gramatica nu ar trebui considerată „plictisitoare”. Predând-o cu ajutorul jocurilor, a glumelor, a cântecelor, a textelor de lectură sau a altor exerciții practice, am putea să-i facem pe elevii noștri să rezolve cu plăcere și ușurință exercițiile de tip „Use of English”. Strategiile de a învăța gramatica este de a îmbina cunoștințele procedurale (aplicarea regulilor în practică- în situații de comunicare) cu cele declarative (parte teoretică-regulile gramaticale).

If in the past teachers were in front of the class doing most of the talking and being by far the most active person in the room, this is nowadays seen as traditional teaching and is no longer valued.

Today students are placed in the middle of the classroom and have been turned into active learners, making their own decisions and taking responsibility for their learning. New, modern ways of teaching have been introduced and the teacher's roles have undergone some changes.

According to the traditional old methods, too much emphasis was placed on grammar. Grammar was thought to be all important and it dictated the terms of language usage. But theoretical grammar is sometimes too abstract. A child learns his first language without learning its grammar. Similarly a child should learn English by practice. The modern methods teach children to speak and write correctly by imitation and intuition.

Grammar, like death and taxes, is one of the few certainties in the life of a language teacher. It is the subject we love to hate. Many teachers feel uncomfortable with having to live with it, yet instinctively know they cannot live without it. For other teachers, grammar is the only secure point in the seeming chaos of communicative uncertainty, and they cling to it for safety. Whatever our feelings about grammar, it is clear that it is one (but only one) of the pillars which support a language. Without it, we are reduced to a kind of phrase-book pidgin. Yet the problem of just how to approach the teaching of grammar remains.

Most of the school memories of present-day teachers are very much related to seating in their desks and watching their teachers in front of the class doing most of the talking and being by far the most active person in the room. This is nowadays seen as **traditional teaching**. The teacher was considered the “knower” and teaching was seen as pouring knowledge from one receptacle into another, that is from the teacher's head into the students', mainly by use of explanations and demonstrations. Looking back on it now, this kind of teaching is no longer valued, especially in connection with teaching foreign languages, including teaching English. Sitting passively and quietly and listening to explanations does not enhance learning. Students have been placed in the middle of the classroom and have been turned into active learners, making their own decisions and taking responsibility for their learning. New ways of teaching have been introduced and the

teacher's roles have undergone some changes. **Modern** ways of providing information to the students and supporting the learning process have appeared.

Grammar is central to the teaching and learning of languages. It is also one of the more difficult aspects of language to teach well.

Many people, including language teachers, hear the word "grammar" and think of a fixed set of word forms and rules of usage. They associate "good" grammar with the prestige forms of the language, such as those used in writing and in formal oral presentations, and "bad" or "no" grammar with the language used in everyday conversation or used by speakers of nonprestige forms.

Language teachers who adopt this definition focus on grammar as a set of forms and rules. They teach grammar by explaining the forms and rules and then drilling students on them. This results in bored, disaffected students who can produce correct forms on exercises and tests, but consistently make errors when they try to use the language in context.

Other language teachers, influenced by recent theoretical work on the difference between language learning and language acquisition, tend not to teach grammar at all. Believing that children acquire their first language without overt grammar instruction, they expect students to learn their second language the same way. They assume that students will absorb grammar rules as they hear, read, and use the language in communication activities. This approach does not allow students to use one of the major tools they have as learners: their active understanding of what grammar is and how it works in the language they already know.

The communicative competence model balances these extremes. The model recognizes that overt grammar instruction helps students acquire the language more efficiently, but it incorporates grammar teaching and learning into the larger context of teaching students to use the language. Instructors using this model teach students the grammar they need to know to accomplish defined communication tasks.

Teachers frequently need to present new grammar to learners and grammar presentations are often at the heart of language lessons. This is part of the current general 'communicative' methodology, and is embodied or assumed in most current materials. Coursebooks usually provide 'ready-made' presentations, but teachers often want to strengthen or supplement the grammatical explanations in order to meet the particular learning events in their own classrooms. And when other materials like a reading text or an online activity are being used, there can be multiple situations in which further elucidation of a grammatical structure may be required. When this occurs a teacher has to decide whether it is appropriate to deal with this and if so how to insert it elegantly into ongoing work, and whether to do it now or later.

This places a constant demand on teachers to identify quickly: the new structure and its possible forms, the new structure and its possible forms, the meanings imparted by the structures in context, the core of what the students needs to learn.

Teachers with less experience often struggle with providing contexts for the new language they are presenting, and the activities should aim to provide simple and effective situational contexts for such language at this point in the lesson. This is important, because if the situation is chosen so that the human meanings conveyed within it are compelling and transparent, then the meaning of the grammatical point can almost 'teach itself', reducing the need for verbal re-explanation from the teacher, and allowing the teacher to attend to the practice of the forms of the structure.

In teaching English to the learners, one must aim at making them efficient users of the language. The learners should be enabled to use the language for all their needs of communications. For the last several years, the teaching of grammar on schools has been the subject of criticism. There are some who argue that there is no correlation between the teaching of grammar and the pupils' improvement in writing of English. They are of the opinion that a language is learnt not by learning its rules but by actually practicing it.

According to the traditional old methods, too much emphasis was placed on grammar. Grammar was thought to be all important and it dictated the terms of language usage. But theoretical grammar is sometimes too abstract. A child learns his first language without learning its

grammar. Similarly a child should learn English by practice. The child learns to speak and write correctly by imitation and intuition.

In my opinion various simple procedures may be followed in the teaching of grammar. The best known are Deductive method and Inductive method. By combining them students will acquire better and more easily grammar knowledge in English. Moreover, post – Modern age connects a big link between language and technology. Technology plays a vital role in teaching all the subjects. Modern teaching methodology of PowerPoint presentation with animation motivates the students to learn grammar with ease. There are many printable documents available on the internet which will also help the students to learn grammar easily and enthusiastically.

- **Strategies for Learning Grammar**

Language teachers and language learners are often frustrated by the disconnect between knowing the rules of grammar and being able to apply those rules automatically in listening, speaking, reading, and writing. This disconnect reflects a separation between declarative knowledge and procedural knowledge. **Declarative** knowledge is knowledge *about* something. Declarative knowledge enables a student to describe a rule of grammar and apply it in pattern practice drills. **Procedural** knowledge is knowledge of how to do something. Procedural knowledge enables a student to apply a rule of grammar in communication.

For example, declarative knowledge is what you have when you read and understand the instructions for programming the DVD player. Procedural knowledge is what you demonstrate when you program the DVD player.

Procedural knowledge does not translate automatically into declarative knowledge; many native speakers can use their language clearly and correctly without being able to state the rules of its grammar. Likewise, declarative knowledge does not translate automatically into procedural knowledge; students may be able to state a grammar rule, but consistently fail to apply the rule when speaking or writing.

To address the declarative knowledge/procedural knowledge dichotomy, teachers and students can apply several strategies.

- 1. Relate knowledge needs to learning goals.**

Identify the relationship of declarative knowledge and procedural knowledge to student goals for learning the language. Students who plan to use the language exclusively for reading journal articles need to focus more on the declarative knowledge of grammar and discourse structures that will help them understand those texts. Students who plan to live in-country need to focus more on the procedural knowledge that will help them manage day to day oral and written interactions.

- 2. Apply higher order thinking skills.**

Recognize that development of declarative knowledge can accelerate development of procedural knowledge. Teaching students how the language works and giving them opportunities to compare it with other languages they know allows them to draw on critical thinking and analytical skills. These processes can support the development of the innate understanding that characterizes procedural knowledge.

- 3. Provide plentiful, appropriate language input.**

Understand that students develop both procedural and declarative knowledge on the basis of the input they receive. This input includes both finely tuned input that requires students to pay attention to the relationships among form, meaning, and use for a specific grammar rule, and roughly tuned input that allows students to encounter the grammar rule in a variety of contexts.

- 4. Use predicting skills.**

Discourse analyst Douglas Biber has demonstrated that different communication types can be characterized by the clusters of linguistic features that are common to those types. Verb tense and aspect, sentence length and structure, and larger discourse patterns all may contribute to the distinctive profile of a given communication type. For example, a history textbook and a newspaper article in English both use past tense verbs almost exclusively. However, the newspaper article will use short sentences and a discourse pattern that alternates between subjects or perspectives. The history textbook will use complex sentences and will follow a timeline in its discourse structure.

Awareness of these features allows students to anticipate the forms and structures they will encounter in a given communication task.

5. Limit expectations for drills.

Student 3: I didn't read chapter 3. I went to the movies with Student 1.

Mechanical drills in which students substitute pronouns for nouns or alternate the person, number, or tense of verbs can help students memorize irregular forms and challenging structures. However, students do not develop the ability to use grammar correctly in oral and written interactions by doing mechanical drills, because these drills separate form from meaning and use. The content of the prompt and the response is set in advance; the student only has to supply the correct grammatical form, and can do that without really needing to understand or communicate anything. The main lesson that students learn from doing these drills is: Grammar is boring.

Communicative drills encourage students to connect form, meaning, and use because multiple correct responses are possible. In communicative drills, students respond to a prompt using the grammar point under consideration, but providing their own content. For example, to practice questions and answers in the past tense in English, teacher and students can ask and answer questions about activities the previous evening. The drill is communicative because none of the content is set in advance:

Teacher: Did you go to the library last night?

Student 1: No, I didn't. I went to the movies. (to Student 2): Did you read chapter 3?

Student 2: Yes, I read chapter 3, but I didn't understand it. (to Student 3): Did you understand chapter 3?

Grammar should not be boring. By teaching it by means of games, jokes, reading texts and many other practical exercises, we could make our students enjoy the "use of English" exercises.

FOLOSIREA PLATFORMELOR ONLINE DE ÎNVĂȚARE

Prof. Marcu Nicușor, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Predarea online eficientă nu înseamnă doar preluarea conținutului lecției și transmiterea lui folosind tehnologia. Mediul online de învățare vine cu provocări și resurse specifice, care presupun ca atât profesorii, cât și elevii să se adapteze și să își schimbe modul de lucru. Din păcate, încă nu există un curs de „pedagogie online”, dar există ghiduri și recomandări realizate de universități care au implementat predarea online de mai mult timp. Bill Pelz, profesor de psihologie și câștigător al premiului Sloan de Excelență în Predarea Online, a formulat trei principii esențiale pentru predarea online, care pot ghida cadrele didactice indiferent de materie și nivel de învățământ:

1. Lasă elevii să facă cea mai mare parte a muncii - implicarea elevilor în discuții, autoevaluarea sau evaluarea temelor colegilor, activități de documentare înainte de lecții, toate sunt modalități prin care elevii pot fi implicați direct în învățarea online.

2. Interactivitatea este sufletul predării online. Interactivitatea nu înseamnă doar discuții live între copii sau între copii și profesori. Când vine vorba de predarea online, copiii pot fi încurajați să interacționeze prin proiecte de grup și prin încurajarea discuțiilor în forumuri și comentarii. Avantajul predării online în această privință este că elevii au mai mult timp să gândească și să formuleze întrebări și răspunsuri corecte decât în discuțiile live.

3. Încurajează prezența autentică. Copiii vor fi mai implicați în lecțiile online atunci când li se permite să se exprime social, cognitiv și legat de conținutul învățării și atunci când cadrul didactic se exprimă din aceste puncte de vedere.

Prezența socială a copiilor se referă la: exprimarea emoțiilor („Mă cam stresează proiectul de grup.”), la exprimarea părerilor și gândurilor despre răspunsurile altor colegi („Mulțumesc pentru

răspuns, m-ai ajutat să înțeleg!” sau „Întotdeauna ai păreri interesante.”) sau reacțiile care sprijină sentimentul de grup și apartenență („Am făcut o treabă bună toți!”).

Prezența cognitivă a copiilor și a cadrului didactic se referă la felul în care aceștia contribuie cu idei și informații legate de materia predată.

Prezența legată de conținutul învățării este încurajată când profesorii și elevii confirmă înțelegerea informațiilor, sumarizează discuția, răspund sau formulează întrebări, încurajează participarea la discuție a altor copii, aduc informații noi din alte surse etc.

Predarea online. Două tipuri de lecții: live și înregistrate

Ambele pot fi folosite cu succes, în scopuri diferite. Pentru predarea unei noțiuni noi, profesorii pot înregistra un material video scurt pe care copiii să îl urmărească în cadrul orei sau înainte de oră, apoi pot interacționa live pentru a răspunde la întrebări, a verifica înțelegerea informației și a adăuga idei noi.

Lecțiile înregistrate

Cele mai eficiente lecții înregistrate respectă câteva reguli:

- ✓ oferă la început o hartă a conținutului care va fi prezentat, astfel încât copiii să știe la ce să se aștepte
- ✓ materia este împărțită în segmente scurte, urmate de întrebări și teme de reflecție pentru elevi, care să îi ajute pe copii să facă deducții și să înțeleagă materia
- ✓ includ materiale vizuale (scheme, fotografii relevante, grafice etc.) care sprijină înțelegerea noțiunilor noi

Avantajul lecțiilor înregistrate dinainte este că profesorul va avea un mai mare control asupra conținutului și asupra felului în care acesta este prezentat, rezultând o calitate mai bună a materialului. De asemenea, este recomandat ca lecția online să fie înregistrată pe segmente mai scurte, astfel încât atunci când apar erori, profesorul să poată înlocui ușor un segment cu altul. În plus, lecțiile înregistrate dinainte nu vor fi afectate de întreruperile care apar inevitabil legate de conexiunea copiilor la internet sau de funcționarea platformei folosite.

Profesorii pot înregistra o prezentare în Power Point.

Lecțiile live

Dacă folosesc Zoom, profesorii pot include în prezentarea lor materiale vizuale și audio prin funcția de Share Screen, care fac posibile prezentările Power Point sau materialele video.

Întrebările elevilor în timpul lecțiilor live – cadrele didactice pot cere copiilor să scrie întrebările în chat, pentru a nu întrerupe lecția. Profesorul verifică din când în când chatul pentru a vedea care sunt întrebările copiilor.

Lecțiile live pot fi folosite cu succes pentru a încuraja interacțiunea cu elevii. Iată câteva exemple de activități care se potrivesc cel mai bine:

- ✓ studii de caz
- ✓ rezolvare de probleme
- ✓ dezbateri

Copiii au acces la materiale și după încheierea lecției online.

La fel ca atunci când învață în clasă, nu toți copiii vor înțelege explicațiile profesorului din prima încercare. De aceea, este important ca elevii să poată descărca imaginile și materialele video folosite de profesori în timpul lecției, pentru a reveni la ele după încheierea acesteia. De asemenea, transcrierea conținutului audio (explicațiile oferite verbal de către profesor fie live, fie în materiale video înregistrate) este esențială pentru învățarea online eficientă.

Profesorii pot de asemenea să înregistreze lecția și să o posteze (fie pe Youtube, fie pe un alt site/blog unde doar elevii au acces). Zoom oferă opțiunea înregistrării lecțiilor live.

Invitați speciali în lecțiile online

Unul dintre aspectele pozitive ale predării online este că profesorii pot aduce invitați speciali care să participe la lecții. Aceștia pot fi autori, profesori, studenți sau profesioniști din domenii asociate cu materia predată.

Recomandări generale pentru cadrele didactice:

Explorați și exersați înainte de lecție toate funcțiile aplicației online folosite pentru interacțiunea cu elevii.

În cazul lecțiilor live, exersați cel puțin o dată prezentarea acestora, incluzând eventuale prezentări Power Point sau materiale video.

Nu e nevoie ca ritmul de prezentare a informațiilor să fie mai lent sau mai rapid decât în clasă, însă sunt importante momentele în care verificați dacă toți elevii au înțeles și urmăresc explicațiile.

Recomandări pentru întâlnirile față în față:

- ✓ microfoanele copiilor ar trebui să fie închise – pentru a evita zgomotul de fundal;
- ✓ camerele video ale copiilor ar trebui să fie deschise – pentru a vă asigura că sunt atenți la lecție;
- ✓ este preferabil ca opțiunea de înregistrare a discuției să fie setată automat pe ON;
- ✓ pentru a menține atenția copiilor, este important ca profesorul să rămână vizibil tot timpul, chiar și în timpul prezentărilor PowerPoint.

Predarea online este o provocare pentru copii, pentru părinți și pentru cadrele didactice. Ajută însă o atitudine deschisă și flexibilă, pentru a evalua corect ce funcționează și ce nu, pentru a încerca idei noi și pentru a învăța din experiența altor cadre didactice.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/>

<https://scoala365.ro/>

PAȘI NECESARI ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

*Prof. inv. preșcolar Morar Cristina Adriana, G.P.N. Cionești
Liceul Tehnologic „Țara Moșilor”- Albac*

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu...ceilalți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepti și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Argumentul acestui material este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru acceptarea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe

copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor (printr-o evaluare pe o anumită perioadă) pe care îi are în grupă, în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea planifica activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg puțin diferit: ca personalitate, ca și bagaj de cunoștințe, ca și limbaj, ca și mod de acțiune și de a socializa.... Sensibilizarea se face prin simulări: crearea și aplicarea unor jocuri/activități care permit stimularea unor deficiențe, ceea ce determină copiii să înțeleagă mai bine situația celor ce au dizabilități: prin povestiri, texte literare, prin discuții, joc de rol, povești inventate pe o anumită situație!

Grădinița este incluzivă printr-un curriculum flexibil și deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor și particularităților acestuia. Când spunem „grădiniță incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare și la un moment dat poate avea nevoie de anumite „atenții” speciale în ceea ce privește educația.

Există, de asemenea, și anumite situații de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile și comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relațiile de familie care îi determină existența zilnică, precum și modul de dezvoltare, din modelele formale educaționale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalității” cu care ne-am obișnuit.

Pentru a evalua un copil, eu ca educatoarea trebuie să am în vedere competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil cu care intră în colectivitate și neapărat, să identific: cum este fiecare? ce știe fiecare? ce știe să facă fiecare? cum (poate) cooperează cu ceilalți.

Din punctul meu de vedere, pentru abordarea unei educații incluzive în grădiniță, educatoarea trebuie să parcurgă următorii pași:

- ❖ să asigure un climat primitiv și deschis prin organizarea mediului educațional cât mai eficient și stimulator;
- ❖ să aibă discuții, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alții, pentru a negocia, a colabora și a lucra împreună;
- ❖ să asigure un curriculum flexibil și deschis la care să aibă acces și părinții;
- ❖ să evalueze fiecare copil prin observație directă și indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activitățile curriculare;
- ❖ să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniței, dar și la modificările și adaptările acestuia;
- ❖ să asigure participarea tuturor familiilor la decizii și acțiuni în favoarea tuturor copiilor;
- ❖ să evalueze permanent și periodic progresele pe care le fac toți copiii, nu numai din punctul de vedere al achizițiilor intelectuale, dar și al relațiilor sociale, al cooperării și colaborării, al dezvoltării imaginii de sine și încrederii în forțele proprii;
- ❖ să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării și la anumite momente;
- ❖ să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor, chiar și dacă este vorba despre UN SINGUR COPIL, diferit de ceilalți;

În lucrare de față aș vrea să mă opresc asupra unui caz de la nivelul grupei mele. Băiețelul T.M. de 4 ani și 8 luni, vine direct în grupa mijlocie (datorită faptului că stă foarte departe, nu a frecventat grupa mică). Cinci zile locuiește doar cu bunica maternă, iar sâmbăta-duminică își reia locul în familie alături de celălalt frate (mai mic) și părinți. Copilul vine în grădiniță folosind uzual o vorbire „încărcată” cu anumite cuvinte neșlefuite/folosirea perfectului simplu: taticu, mamica,

fusei, mâncai, băui, coptilu, crionul, mâța, cânele, pita, amu; cuvinte care stârnesc râsul colegilor de grupa mare, iar mie ba îmi fură câte un zâmbet, ba mă provoacă spre a-l corecta, iar colegii de grupa mare adresează mereu întrebarea „Ce a spus?”... Mai mult se observă că nu are deprinderi de a ține creionul în mână sau a recunoaște culori (la toate le zice pe „ghicite”...), dar cu mult bun simț și cu bucurie de a se juca și a fi parte, alături de ceilalți copii, din grup! După câteva zile în care a frecventat grădinița, am văzut cu ce am de a face! Pentru a evita marginalizarea și ironia din partea colegilor mi-am trasat următorul plan:

-prin atitudinea față de el trebuie am păstrat o aparență de normalitate, copilul fiind tratat la fel ca ceilalți copii din grupă.;

-conduita și atitudinea mea a trebuit să demonstreze celorlalți copii că aveam aceleași reguli ca și pentru ceilalți copii din grupă, însă pentru T.M. trebuiau repetare mai des, în diferite împrejurări!

-mi-am asumat rolul de moderator, promovând contactul direct între copiii din grupă prin direcționarea întrebărilor (către acel copil) care aveau răspunsuri scurte, pentru a putea fi ușor corectat și de a nu fi pus în situația de a reda ceva cu multe cuvinte, propoziții dezvoltate;

-l-am încurajat și l-am stimulat ori de câte ori era nevoie (atât individual cât și frontal), dându-i încrederea în forțele proprii, făcându-l să zâmbească!

Un aspect interesant în toată această problemă este faptul că și părinții vorbesc la fel, cu același accent, cu același fel de a se exprima! Le-am recomandat, așa subtil, că e nevoie să vorbim mai corect în familie pentru că părinții sunt primii educatori ai copilului...!

Cert e că după aproape un an, băiețelul T.M a început să îi copieze pe colegi și să se detașeze puțin câte puțin de „exprimarea” din familie. Deci activitatea în grupul de copii și „corectările din umbră” și-au făcut bine treaba! Constat că educația părinților și consilierea acestora are un rol important în integrarea copiilor cu diferite „afecțiuni” în grădiniță. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât și indirecte, față de partenerii educaționali, părinți, apar după intervale mari de timp și sunt efectul unui exercițiu asiduu, susținut și cu multă grijă abordabil!

O planificare nu poate porni așa, tradițional, ca altă dată, de la conținuturi, ci de la personalitățile copiilor, de la caracteristicile și particularitățile individuale. Pe de altă parte, grădinița, ca instituție, nu poate face față singură cerințelor multiple ale unui program eficient de educație. Este nevoie de un parteneriat între grădiniță- familie- comunitate, de o construcție comună în folosul copilului, fără prejudecăți, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranță, indiferent de situația economică, socială sau educațională a părinților. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversității și unicității fiecărui copil, să-și orienteze pozitiv atitudinea, limbajul și metodele pedagogice. Copilul preșcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulților care îl înconjoară poate să îi influențeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acțiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului, a pierde încredere în forțele proprii.

În acest sens, educația incluzivă, vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată, învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară, pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Bibliografie:

Vrăjmaș, E. (1999) Educația copilului preșcolar, București, Editura ProHumanitas;

www.didactic.ro

Vrăjmaș, E. (2004) Introducere în educația cerințelor speciale, București, Editura Credis.

ABILITĂȚILE PROFESORULUI ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIEI INCLUZIVE

Prof. inv. primar Pușcașu Maria Anca, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

În anul 1990, în cadrul Conferinței Internaționale a Ministerului Educației din Thailanda, a fost lansat conceptul de „educație pentru toți” iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educației pentru toți care constau în calitatea actului educațional și acces pentru toți copiii: „Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...”

Educația pentru toți sau educația incluzivă (după definiția dată de UNESCO): este un mod de educație adaptat nevoilor tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu diferite nevoi, capacități și nivele de competență. Prin educația incluzivă este oferit suport - în cadrul școlilor de masă și al claselor normale - copiilor cu dificultăți de învățare, indiferent de originea lor socială sau de tulburările pe care le prezintă, acceptați alături de colegii lor „normali”.

Se conturează astfel două obiective generale:

- asigurarea posibilităților de participare la educație a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiți sunt ei și cât se abat, prin modelul personal de dezvoltare, de la ceea ce societatea consideră ca fiind normal. Participarea presupune în primul rând accesul și apoi identificarea modalităților prin care să se realizeze integrarea fiecăruia. Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de a ajunge fizic la influențele educative ale unei societăți (familie, școală, comunitate), de a se integra în școală și de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia;
- calitatea educației se referă atât la identificarea acelor dimensiuni ale procesului didactic, ale conținuturilor învățării, cât și la calitățile agenților educaționali, care să sprijine învățarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient și efectiv.

Școala incluzivă pune în centrul atenției sale persoana umană ca ființă originală, unică și irepetabilă, accentuând ideea ca în fiecare societate există personalități, grupuri diferite, motivații, rațiuni și puncte de vedere diferite. Asigurarea unor condiții de viață corespunzătoare persoanelor cu cerințe speciale, acceptarea lor în cadrul societății sau comunității din care fac parte, fiindu-le asigurate aceleași drepturi, responsabilități și posibilități de acces la serviciile comunitare ca și celorlalți membri ai societății, în scopul dezvoltării și valorificării optime a potențialului de care aceste persoane dispun, înseamnă normalizare.

Un rol esențial în educația integrată îl deține profesorul, care devine principalul factor de acțiune și de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevii cu CES. Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Astfel profesorul trebuie:

- să-și îmbogățească pregătirea pedagogică cu elemente care să-i faciliteze integrarea optimă a elevilor cu CES și asigurarea de șanse egale pentru aceștia la instrucție și educație;
- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea și reprogramarea periodică a conținuturilor învățării pentru fiecare elev;
- să coopereze cu profesorul de sprijin, cu ceilalți membri ai echipei educaționale, dar și cu familia elevului;
- să participe la elaborarea planului de intervenție individualizat pentru fiecare elev cu CES și să țină evidența parcursului educațional al acestuia;
- să cunoască particularitățile psihofizice ale elevilor pentru adoptarea anumitor strategii de tratare diferențiată, atât sub aspectul exigențelor conținutului cât și a modalităților de învățare;

- să fie ferm, consecvent, să folosească înțelegerea și calmul ca modalitate de stingere a manifestării agresive a elevului;
- să fie comentată acțiunea elevului și nu personalitatea lui;
- să aprecieze limita de suportabilitate a elevului (să nu-l jignească sau umilească);
- să planifice bine, organizat și structurat orice activitate;
- să dea dovadă de consecvență și corectitudine în evaluare.

Munca dascălului unui elev cu CES nu este deloc simplă și nici ușoară deoarece presupune o permanentă schimbare a strategiilor didactice utilizate. Exemple de strategii:

- crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- organizarea activităților sub formă de jocuri didactice, dramatizări, jocuri de rol;
- organizarea unor activități comune cu părinții, cu profesorul de sprijin;
- stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- integrarea acestor elevi în cât mai multe activități extrașcolare și extracurriculare;
- încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- încurajarea independenței, creșterea autonomiei personale, eforturilor;
- sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare și extrașcolare;
- folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres;
- centrarea învățării pe activitatea practică și pe mănuierea materialului intuitiv;
- sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile;
- folosirea învățării afective;
- adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare, etc.
- sprijinirea elevului să devină membru al unui grup;
- organizarea unor activități de grup care să stimuleze comunicarea și relaționarea interpersonală (jocuri, excursii, activități extrașcolare, activități sportive, de echipă);
- sprijin emoțional;
- folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului și nivelului lui de înțelegere;
- instrucțiuni clare privind sarcinile și elaborarea unor programe individuale de lucru;
- stabilirea foarte clară a regulilor și consecințelor nerespectării lor în clasă și aplicarea lor constantă;
- încurajarea oricărei tentative de comunicare, indiferent de natura ei;

A educa copiii cu cerințe educative speciale înseamnă a-i învăța să-și asume responsabilități, să îndeplinească roluri sociale, să-și câștige singuri existența folosind cunoștințele, abilitățile și deprinderile formate în școală, pentru sine și în relație cu ceilalți.

Educația în spiritul interculturalității este o atitudine, o stare de spirit, un sistem lărgit de practici, teorii cu deschidere spre pluralism cultural care traversează întregul sistem educațional.

Bibliografie:

- Cucoș, C., Cozma, T. - "O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea", Editura Polirom, Iași, 2001
- Gherguț, A. - "Sinteze de psihopedagogie specială", Editura Polirom, Iași, 2005
- Verza, E., Paun, E. "Educația integrată a copiilor cu handicap", Unicef, 1998
- Vrajmaș, T. "Învățământul integrat și/sau incluziv" Ed. Aramis, București, 2001.
- <https://www.reninc.ro/images/Declaratia%20de%20la%20Salamanca.pdf>

ȘCOALA DE IERI, COPILUL DE AZI ȘI LUMEA DE MĂINE COPILĂRIA DE IERI ȘI DE AZI

Prof. inv. preșcolar Șovea Rodica, G.P.N. Peștișorul de Aur Zlatna

„Copilăria este o boală de care scapi pe măsură ce crești!” – William Golding

Cu toții ne amintim cu drag vremurile copilăriei noastre. În acele vremuri părinții noștri mergeau la serviciu iar noi eram cu cheia la gât, având o mulțime de timp liber, dar și o copilărie destul de liberă, deoarece vacanțele le petreceam mai mult la bunici, în gospodăriile acestora ajutându-i la treburile de aici. Când era ziua de lungă alergam prin curte, pe câmpuri și ne jucam cu prietenii diferite jocuri: „de-a baba oarba”, „de-a v-ați ascunselea”, „șotron”, „de-a prinselea”! Ne jucam cu păpușile și timpul trecea foarte frumos. În vacanțele de iarnă ne dădeam cu sania și cu schiurile pe derdelușuri pline de zăpadă albă și pufoasă – pe care în zilele noastre nu prea o mai găsești, ne bulgăream, ne alergam până când oboseam iar obrații ne erau roșii ca bujorii. Totuși nu ne îmbolnăveam ca și copiii zilelor noastre, care nu mai au imunitatea dezvoltată din cauza alimentației de acum și a poluării care există și le pun viața în pericol tuturor.

Copiii de ieri erau mai curajoși, se cățarau în copaci, mergeau singuri prin pădure pentru a ajunge la școală, îngrijeau animalele lor sau a bunicilor, pentru că părinții nu erau tot în urma lor pentru a-i supraveghea îndeaproape. Copiii zilelor de azi nu mai sunt lăsați singuri nici în fața blocului, de cum să fie lăsați să meargă singuri la școală sau la grădiniță. Ei sunt tot timpul însoțiți de părinți sau frați mai mari atunci când se deplasează în exteriorul casei sau a curții lor. Din cauza numărului mare de mașini, a zecilor sau chiar a sutelor de accidente, părinților le este frică să lase copiii nesupravegheați. Chiar și în parc sau la plimbare copiii sunt însoțiți de adulți. În zilele noastre au loc multe răpiri de copii și atunci e mai simplu ca aceștia să fie supravegheați îndeaproape.

Vacanțele de vară sunt petrecute acum de părinți și copii împreună la mare sau la munte, pentru că părinții au concedii de odihnă pe timpul verii când au copiii vacanță.

Copiii de ieri nu aveau timpul așa ocupat cu diferite activități extrașcolare, decât chiar cei care erau foarte talentați. Copiii zilelor noastre desfășoară diferite activități, de la cele sportive până la cele de dans, muzică, creație, balet, având mai tot timpul ocupat cu acestea pentru o bună dezvoltare personală.

Chiar dacă implicarea părinților în educația copiilor din zilele noastre este foarte mare, totuși există un gol pe care nu îl poate umple nimeni. Sute, poate chiar mii de părinți pleacă în străinătate pentru a crea un trai mai decent familiilor, dar nu se gândesc la golul rămas în sufletul copilului, care rămâne în grija bunicilor pentru o perioadă destul de lungă de timp. Orice avuție de pe acest de pe această lume nu poate compensa dragostea părinților pentru copiii lor. Aceștia vor crește frustrați și cu lipsă de iubire din partea părinților.

Părinții de azi vor să controleze toți pașii copiilor lor. Ei trebuie să încerce să aibă încredere în copii pentru a-i putea lăsa să se descurce singuri, deoarece nu vor putea toată viața să fie în spatele lor. Copiii trebuie supravegheați de la distanță și trebuie să se intervină doar atunci când situația chiar o cere. Nu trebuie tot timpul copilul să fie stresat de dădăcelea părinților, el trebuie să aibă un moment de respiro, în care să facă ceea ce hotărăște el și îi place.

Copiii trebuie să petreacă cât mai mult timp în aer liber, deoarece este benefic pentru sănătatea și dezvoltarea lor. Socializarea și comunicarea cu ceilalți este de asemenea foarte importantă în dezvoltarea individului, pentru că pe parcursul vieții se lovește de diferite situații în care trebuie să se descurce singur.

Tehnologia zilelor noastre strică foarte mult copilăria. Chiar dacă știința a înaintat, totuși tehnologia nu este benefică copilăriei. Acești copii nu mai știu să se bucure de natură cu toate frumusețile ei pentru că sunt absorbiți de telefoane, tablete și internet care le inundă viața și copilăria. Aici părinții trebuie să ia măsuri și să le facă copiilor un program bine stabilit pentru navigarea pe internet și folosirea telefoanelor sau a tabletelor. Toate acestea dăunează grav sănătății și dezvoltării copiilor. Atenția lor este doar pentru aceste tehnologii și nu pentru ceea ce se întâmplă

în jurul lor. Jocurile de pe rețelele de socializare nu fac decât să afecteze copiii atât emoțional dar și fizic.

Părinții trebuie să fie foarte atenți și să se impună în fața copiilor în astfel de situații, până nu este prea târziu și copilul scapă de sub control, ahtiat după tehnologie. Aceasta poate fi înlocuită cu momente de lectură și de creație sau jocuri în aer liber.

Copilăria trebuie să rămână copilărie, deoarece cu aceasta nu se mai întâlnește nimeni. Copilul trebuie să fie copil și să își petreacă copilăria cât mai frumos!

„Dacă păstrezi copilăria mereu cu tine, nu vei îmbătrâni niciodată!” – Tom Stoppard

NOI PROVOCĂRI ÎN AMENAJAREA CENTRELOR DE INTERES ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. învă. preșcolar Soporan Cornelia, Grădinița cu P.P. Nr. 2 - Aiud

Prof. învă. preșcolar Mif Delia Emilia, Grădinița cu P.P. Nr. 2 - Aiud

MOTTO: „Locurile în care învață copiii, trebuie să fie la fel de frumoase ca și copiii înșiși.”

Grădinița trebuie să fie pentru copii un spațiu dorit, cu activități care să-i implice, să le ofere posibilitatea de a se dezvolta într-o atmosferă deschisă, stimulatoare. Prima impresie se formează în primele 20 de secunde, așa că, un copil care intră pentru prima dată într-o sală de grupă, ar trebui să găsească sala în așa fel încât să vină, în fiecare zi, cu plăcere, la grădiniță.

Organizată pe zone, centre de interes, centre de activitate sau arii de stimulare, sala de grupă devine un cadru adecvat situațiilor de învățare. Prin felul în care este amenajată, ea oferă copilului ocazia să se simtă bine în intimitatea lui, stimulându-i interesul și invitându-l la învățare prin descoperire și explorare. Sala de grupă îi vorbește copilului prin ceea ce îi oferă ca posibilitate de acțiune și experiență. Noul curriculum structurează experiențele copilului pe domenii experiențiale. Astfel, având în vedere setul de interese și aspirații ale copilului, nevoile acestuia, sala de grupă poate fi delimitată în mai multe centre de activitate/interes: Bibliotecă, Știință, Arte, Construcții, Joc de rol, Nisip și apă.

Centrul „Bibliotecă” este spațiul în care copiii își exersează limbajul sub toate aspectele sale (vocabulary, gramatică, sintaxă, înțelegerea mesajului), în timp ce comunică (verbal sau nonverbal) sau asimilează limbajul scris. Contribuțiile asupra dezvoltării globale sunt multiple și pot include: dezvoltare motricității fine, dezvoltarea abilităților de interacțiune cu copiii de vârstă apropiată, curiozitatea și interesul, inițiativa și creativitatea. Acest centru trebuie să fie de dimensiuni medii, dotat cu perne, covorașe, scaune, o masă de scris și desenat unde copiii pot scrie felicitări sau chiar cărți. Așezate ordonat pe rafturi, cărțile trebuie expuse, astfel încât copiii să le găsească cu ușurință, să aibă acces la ele și să-și poată alege una la care să privească în liniște, așezați pe covor.

Pentru a-i stimula pentru citit și scris, centrul „Bibliotecă” poate fi decorat cu diverse forme ale cuvântului scris sau tipărit, căci imaginile și cuvintele ajută copilul de toate vârstele să înceapă să înțeleagă importanța scrisului și cititului. Alături de cărți, educatorul poate îmbogăți centrul cu alte materiale: litere din autocolant, litere decupate din ziare, reviste, ambalaje pe care copiii le decupează și formează silabe sau cuvinte. În acest Centru copilul are la îndemână o mulțime de creioane, carioca, hârtie liniată și nealiniată. Prin selectarea atentă a unor specii literare și a instrumentelor de scris, educatorul pregătește terenul pentru o utilizare activă a limbajului.

În acest Centru copiii creează povești cu ajutorul marionetelor și a păpușilor pe degete care pot fi înregistrate și apoi audiate cu toată grupa. La masa de confecționat cărți, copiii desenează,

scriu dar mai ales, dictează educatoarei întâmplări, povești, despre familiile lor sau despre ei. Copiii autori își pot prezenta propria carte grupului, înainte ca aceasta să fie inclusă în colecția bibliotecii. Copiii creează texte pe care educatoarea la început le notează, apoi, pe măsură ce îi stimulează să-și exprime ideile, le oferă posibilitatea să le scrie singuri, prin copiere, cu litere de tipar sau la tabla magnetică. Învățarea scrisului se face spontan, ca răspuns la întrebările ce provin din necesitățile reale ale copilului.

De asemenea copilul are la îndemână, în acest centru, o mulțime de creioane, carioca, hârtie liniată și neliniată. În acest centru copiii creează povești cu ajutorul materialelor și a păpușilor pe degete, care pot fi înregistrate și apoi audiate cu toată grupa. La masă, copiii pot confecționa cărți, scrie, dar mai ales, desena. Multe săli de grupă sunt dotate cu televizoare, dar utilizarea acestora trebuie făcută cu multă precauție. Televizorul trebuie introdus pentru a completa cunoștințele copiilor și nu ca un element concurent pentru activitățile din sala de grupă, în scopul vizionării desenelor animate.

Centrul „Științe” subsumează elementele care aparțin de „Domeniul Științe”, respectiv, dezvoltarea gândirii logice, înțelegerea relațiilor dintre obiecte și fenomene, exersarea capacității de a rezolva probleme, familiarizarea și aplicarea cunoștințelor și deprinderilor elementare matematice sau a celor care privesc cunoașterea și înțelegerea lumii vii. Copiii sunt oameni de știință, care caută permanent să se informeze în legătură cu lumea care-i înconjoară, de aceea este necesar să existe și un loc pentru instrumentele de investigație: magneți, oglinzi, termometru, recipiente, clepsidră, diferite obiecte de măsurare.

În Centrul „Științe” este util să existe:

- un spațiu pentru expunerea permanentă a materialelor din natură (ghinde, pietre, scoici, semințe, fructe, legume, cereale, colecții de insecte, ierbare); mulaje din plastic reprezentând animale sau păsări;
- un loc pentru animale vii (acvariu cu pești sau cu broscuțe țestoase, suport de sticlă pentru hamster sau porcușor de Guineea, colivie pentru papagali sau peruși);
- un loc pentru instrumentele de investigație care să servească activităților de tip experimente fizice și chimice (magneți, oglinzi, cărbuni, recipiente, obiecte de măsurare, prisma, baterii, termometru, clepsidra etc.);
- un loc înșorit pentru plantele de interior sau cele semănate și plantate de copii;
- un loc pentru pliante, imagini, planșe, atlase de anatomie, botanică, zoologie, enciclopedii cu mijloace de locomotie, hărți geografice etc

Totodată, în acest centru, copiii își construiesc cunoștințele matematice, durabile și utile, prin utilizarea de jocuri cu numere, dominouri, puzzle-uri, jocuri Lotto, jocuri matematice, rigle, rulete, cântare, balanțe, piese lego, table magnetice cu numere, etc.

Centrul „Arte” are influențe asupra dezvoltării copiilor în toate domeniile, deoarece acestea se întrepătrund în sarcinile și tipurile de activități de aici și pot asigura dezvoltarea globală a copilului. Gama de materiale din acest centru poate cuprinde: blocuri de desen, hârtie de toate dimensiunile și culorile, creioane colorate, acuarele, foarfece, pastă de lipit, planșete, plastilină, cocă, coloranți alimentari, autocolant, sfoară, sârmă, ghețe de lână divers colorate, casetofon, radio, casete sau CD-uri cu muzică, muzicuțe, fluiere, tamburine. În acest centru li se oferă copiilor

posibilitatea să exerseze pictura cu degetele, cu buretele, cu dopuri sau rulouri de carton, imprimă

materiale textile, pictează cu ceară, modelează, confecționează colaje. Așadar, în amenajarea acestui spațiu, educatorul se va asigura de confortul și intimitatea în care copiii lucrează.

Centrul „**Joc de rol**” este spațiul în care dezvoltarea socio-emoțională se regăsește din plin. Aici, copilul se regăsește într-un mediu ideal și poate să învețe cu plăcere. Prin jocul în acest centru, copiii refac locuri, evenimente, imită comportamentul părinților sau joacă roluri ale unor persoane cunoscute; reproduc lumea așa cum o înțeleg ei, repetă, reinterpretează, reproduc și re trăiesc experiențe. Jocul de rol îi ajută pe copii să-și exprime și să-și gestioneze emoțiile, să comunice cu ceilalți, să accepte diversitatea. În acest centru se pot desfășura activități de gătit și de cunoașterea hranei. Este necesar un spațiu în care să nu se joace în mod frecvent copiii, să fie un loc sigur și ușor de supravegheat. Aici, activitățile de gătit reprezintă o distracție și o relaxare pentru copii, aceștia exersându-și toate simțurile, dar în mod special cel olfactiv și gustativ.

Centrul „**Construcții**” mijlocește dezvoltarea cognitivă, socio-emoțională, fizică, dar și inițiativa, creativitatea și perseverența, prin activitățile individuale sau de grup. Spațiul alocat acestui centru trebuie să fie destul de mare pentru ca un grup de copii să poată lucra aici împreună sau fiecare separat, fără ca șantierele lor să se intersecteze. E de preferat să existe un covor care să acopere podeaua, pentru a reduce zgomotul făcut de blocurile de lemn sau cele de plastic în cădere, iar copiii și adulții vor putea sta mai comod. Este ideal ca toate cuburile să fie așezate pe rafturi, sortate după formă și mărime, iar rafturile cu materiale de construcții să fie marcate și etichetate cu forma și mărimea pieselor. De asemenea, centrul poate fi decorat cu imagini care reprezintă construcțiile pe care le vor realiza copiii: poduri, nave cosmice, vapoare, blocuri etc. Centrul trebuie dotat și cu jucării de tip mijloace de locomotie, de diferite mărimi. Dezvoltându-și gândirea creatoare, imaginația, copiii își formează concepte matematice referitoare la mărime, formă, înălțime, volum, spațiu, direcție, echilibru, măsurare, numărătoare, ordonare.

Centrul „**Nisip și apă**” este gazda experiențelor care asigură dezvoltarea fizică a copiilor preșcolari. În sala de grupă, copiilor trebuie să li se ofere posibilitatea de a explora senzația atingerii nisipului și apei și fiecare sală ar trebui să fie dotată cu suporturi pentru nisip sub diverse forme, cuve din plastic, ligheane, deoarece copiii se simt atrași de nisip și apă, indiferent de vârstă. Masa cu nisip și apă trebuie să fie înaltă, până la talia copilului, iar podeaua unde aceasta este plasată trebuie acoperită deoarece se risipește nisip și apă și devine alunecoasă. La dispoziția copiilor trebuie puse prosoape, măști și fărâșe pentru a strânge nisipul și apa, ori de câte ori este nevoie. Materialele și accesoriile care se folosesc la acest centru cuprind: vase și unelte, materiale din natură, substanțe lichide sau solide, care se dizolvă.

Masa cu nisip trebuie pusă într-un loc mai retras, nu în drumul copiilor, deoarece pot transporta pe încălțăminte nisip, sau pot luneca din cauza apei. Din acest motiv și materialele de curățenie trebuie așezate la îndemâna copiilor și, mai mult decât atât, aceștia trebuie învățați să le folosească.

Ambianța în care copilul își trăiește direct experiența de viață trebuie să pregătească un climat socio-afectiv, punând preșcolarul în fața mai multor posibilități dintre care el trebuie să aleagă, să decidă ceea ce i se potrivește. Ochiul critic al copilului vede, explorează, analizează și interpretează încă din primele secunde spațiul în care urmează să fie

primit și își exprimă acordul sau dezacordul de a intra în sală prin intenția de a face sau nu primii pași. Organizarea spațiului educativ prin delimitarea centrelor oferă atât părinților cât și educatoarelor oportunitatea de a-i observa mai bine pe copii în interacțiunea cu materialele, cu alți copii sau cu adulții.

Mijlocul sălii trebuie să fie permanent liber pentru fluidizarea circulației copiilor și pentru a putea desfășura întâlnirea de dimineață sau alte activități de grup. Este totodată necesar ca mobilierul, mesele, scaunele, covorașele, pernțele existente la fiecare centru de activitate, să fie dimensionate potrivit vârstei copiilor și poziționate astfel încât să se poată lucra în grup, dar să nu se creeze conflicte între membrii grupului.

De menționat este faptul că, pentru preșcolari, este foarte important să existe un loc special amenajat unde se pot expune în fiecare zi lucrările acestora: desene, cântece, poezii învățate, picturi macheta ș.a. Acest spațiu trebuie să fie destinat exclusiv creațiilor copiilor și trebuie amenajat undeva la îndemâna părinților, însă având grijă să nu se suprapună cu spațiile de joacă ale copiilor sau cu centrele de interes. Preșcolarii au nevoie și de aprecieri ale părinților cu privire la activitățile pe care ei le-au desfășurat în fiecare zi. Fiecare obiect sau jucărie din sala de grupă trebuie să își păstreze locul dinainte stabilit și cunoscut de preșcolari. Aceștia trebuie responsabilizați în ceea ce privește aranjarea obiectelor și jucăriilor pe care le folosesc și trebuie să cunoască locul fiecăreia în sala de grupă. În cazul în care educatoarea decide să schimbe locul unui obiect, va face acest lucru prin anunțarea întregului grup și prezentarea motivului care a dus la luarea respectivei decizii.

Nu în ultimul rând, pereții sălii de grupă trebuie decorați ținând cont de particularitățile individuale ale copiilor. Fie că se vor confecționa personaje din povești, peisaje din diferite anotimpuri, cifre sau litere animate sau orice alte decorații, se va avea în vedere specificul grupului, nivelul de cunoștințe și vârsta preșcolarilor. Așadar, se poate concluziona faptul că amenajarea corespunzătoare a sălii de grupă reprezintă o condiție necesară pentru ca un preșcolar să aibă curaj să pășească pentru prima dată într-o sală de grupă, iar cadrul didactic are obligația de a respecta particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, tocmai pentru ca educația timpurie să se poată desfășura în condiții optime și pentru ca personalitatea copiilor să se poată forma încă de la cea mai fragedă vârstă. Deci, se poate afirma că, dintre dimensiunile managementului clasei de elevi, dimensiunea ergonomică nu este lipsită de importanță, ci ocupă un loc frontal pentru succesul profesional al cadrului didactic.

BIBLIOGRAFIE :

Atelier Montessori, Ed Litera, 2016

Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 7 ani

Liliana Exechil, Laborator prescolar, București 2002

PRET- Noi repere ale educației timpurii în grădiniță

COMUNICAREA LA DISTANȚĂ

Prof. inv. primar Mărginean Angela, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Într-o lume în continuă schimbare, educația continuă va juca un rol major în cadrul noii societăți bazate pe cunoaștere. În acest context, devine tot mai evidentă necesitatea de a apela resurse educaționale de oriunde și în orice moment. Datorită ritmului alert de dezvoltare a tehnologiilor informației și comunicațiilor și pătrunderii acestora în sistemul educațional, instituțiile trebuie să dezvolte și să aplice politici eficiente, corespunzătoare unui nou mod de predare și învățare

Lecțiile online, în pofida emoțiilor firești ale unui început forțat de împrejurări triste, sunt o provocare pentru cei mai mulți dintre noi, obișnuiți fiind să ne desfășurăm orele în sala de clasă, dar aceasta este singura metodă rămasă pentru a continua studiul în timpul pandemiei.

O sarcină grea este pusă pe umerii cadrelor didactice. Și chiar dacă multe cadre didactice au bune abilități digitale, iar mulți copii au la dispoziție telefoane smart, tablete și laptop-uri, sarcina de a realiza un proces educațional calitativ și eficient nu este deloc ușoară.

Pregătirea pentru lecție, adaptarea mesajelor și conținuturilor în dependență de vârstă, selectarea instrumentelor potrivite pentru clase, colaborarea cu părinții, pregătirea și încurajarea copiilor pentru o altfel de lecție, toate acestea necesită timp, răbdare și devotament din partea profesorilor.

Resurse digitale, tutoriale, webinare pentru cadre didactice, împărtășiri de experiențe, sugestii, sfaturi, toate sunt binevenite și de un mare ajutor. Și este nemaipomenit de frumos și merită toate laudele faptul că profesorii noștri, cu mult curaj, calm, bunăvoință și, cel mai impresionant, în termene foarte scurte, se adaptează noilor condiții și încearcă să le reușească pe toate.

Astfel, accesul la internet al profesorilor și elevilor este vital pentru a ține mâna pe puls și a asigura copiilor dreptul la educație. Vitală este și implicarea părinților care au rolul de a facilita dialogul dintre copil și profesor, dat fiind faptul că un dialog „altfel” nu a fost practicat până acum sau a fost practicat doar cu unii profesori sau doar în unele instituții de învățământ.

Offline sau online, indiferent de distanța socială, copilul are nevoie în primul rând de:

✓ **încurajare**

Incertitudinea adulților din jur, statul în fața ecranului mai multe ore în șir, titlurile de știri, conținutul emisiunilor TV sau radio sunt o încărcătură emoțională prea grea pentru un copil. Mulți pedagogi recunosc că dialogurile online cu elevii chiar din primele zile de învățare la distanță au trecut dincolo de subiectele propriu-zise la istorie sau limba română, încercând să transmită regulat emoții pozitive prin cuvinte calde și zâmbete.

✓ **schimbarea regulilor**

La școală copiii sunt încurajați să stea mai puțin timp în fața ecranului și să comunice mai mult cu prietenii din viața reală. Și brusc, li se cere să stea în casă, cât mai departe de prieteni și colegi și să se ocupe de teme. Primirea sarcinilor, realizarea și transmiterea acestora către profesor, deseori sub presiunea părinților, devin foarte obositoare. Ziua le este doar învățare și stat în fața laptopului sau tabletei, chiar dacă orarul lecțiilor este mult mai scurt. De aceea, o ajustare a regulilor vechi este foarte binevenită: copiii sunt încurajați să comunice online cu prieteni, să glumească, să se joace chiar și în timpul orelor online. Distanțarea socială este necesară doar în spațiul fizic. În spațiul online ea trebuie minimizată rațional. Ei au nevoie de emoții constructive din comunicarea ușoară și veselă cu oamenii plăcuți lor: prieteni buni, colegi de școală, copii din gașcă și rude.

✓ **gândire critică în mediul online**

În continuare, rămâne la fel de important procesul de educare a comportamentelor sigure în mediul online. Acum, durata timpului petrecut online este mult mai mare decât în zilele când copiii frecventau școala. Cu părere de rău, activitățile despre siguranța online pe care mulți profesori le desfășurau cu regularitate sunt mai puțin comode în comunicarea la distanță.

Totuși, unele acțiuni mici, dar importante pot fi realizate de către profesor sau diriginte. De exemplu:

- Le amintim elevilor că este necesar să observe cum se simt atunci când sunt online sau comunică cu prietenii.
- Le spunem că orice stare de disconfort sau îngrijorare trebuie discutată cu un adult de încredere.
- Accentuăm ideea că, chiar dacă stau acasă, nimeni nu a anulat prietenia și pot să povestească despre o îngrijorare pe care o au unui prieten bun.
- Îi sfătuim să se oprească pentru câteva clipe înainte de a reacționa la un comentariu, mesaj, postare mai puțin plăcută sau jenantă, sau tristă.

Dragii noștri profesori, suntem siguri că vom trece bine peste încercările și provocările acestea. Copiii au nevoie de noi. Datorită tehnologiei informațiilor și comunicațiilor s-au deschis noi domenii, nebănuite anterior și le-a revoluționat pe cele vechi. Printre acestea numărându-se și educația, care a atins standarde noi și va avea o evoluție uimitoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009.
2. <https://scoalapenet.ro/cum-ne-adaptam-la-predarea-on-line/>

DE CE VIN COPIII LA ȘCOALĂ

*Prof. consilier școlar Panța Georgiana,
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Alba*

Unul din cele 5 obiective principale ale strategiei Europa 2020 este de a reduce rata părăsirii timpurii a școlii în Uniunea Europeană la mai puțin de 10% până în anul 2020. Acest fapt este considerat ca fiind deosebit de important, nu numai pentru a combate consecințele negative ale sărăciei și excluziunii sociale asupra dezvoltării copilului, dar și pentru a oferi copiilor mijloacele necesare pentru a întrerupe ciclul de transmitere a dezavantajului între generații.

O provocare pentru școală este prevenirea părăsirii timpurii a școlii de către elevi. Profesorii de cele mai multe ori identifică elevii care sunt expuși riscului de abandon școlar prin lipsirea de la școală nemotivat, plecarea de la școală din timpul programului, dezinteresul elevului de școală.

La Școala Gimnazială Iosif Pervain, din Cugir situația elevilor care au mai mult de 20 de absențe pe anul școlar 2017-2018 este un număr mic de elevi: 7 elevi (până în 25 de absențe anual ori pe un singur semestru).

La Școala Gimnazială Singidava, din Cugir situația elevilor care au mai mult de 20 de absențe pe anul școlar 2017-2018 este un număr relativ mare de elevi: 48 elevi din 52 (4 s-au retras în anul școlar curent: plecați în străinătate sau altă formă de învățământ-frecvență redusă)

Scopul chestionarului a fost identificarea cauzelor absenteismului, sondarea opiniei elevilor în legătură cu consecințele absenteismului.

Acest chestionar oferă o perspectivă atât în ceea ce privește punctele tari cât și în ceea ce privește punctele slabe din cadrul strategiei de prevenire a abandonului școlar, furnizând informații utile pentru planurile de viitor cât mai realiste: studiază atât caracteristicile acestora care au un risc ridicat de abandon școlar, cât și istoricul familial, educațional, ideile referitoare la școală, atitudinea în ceea ce privește școala, cauzele abandonului și un în ultimul rând planurile de viitor.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ IOSIF PERVAIN

DATE DEMOGRAFICE

Genul: 2 Fete, 5 Băieți

Locuiesc la Oraș: CUGIR

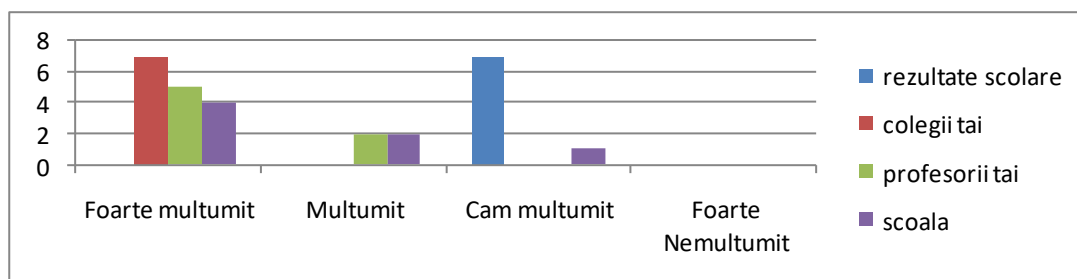
Naționalitate: Română, etnie RRom-nedeclarați,

Locuiesc: cu Familia

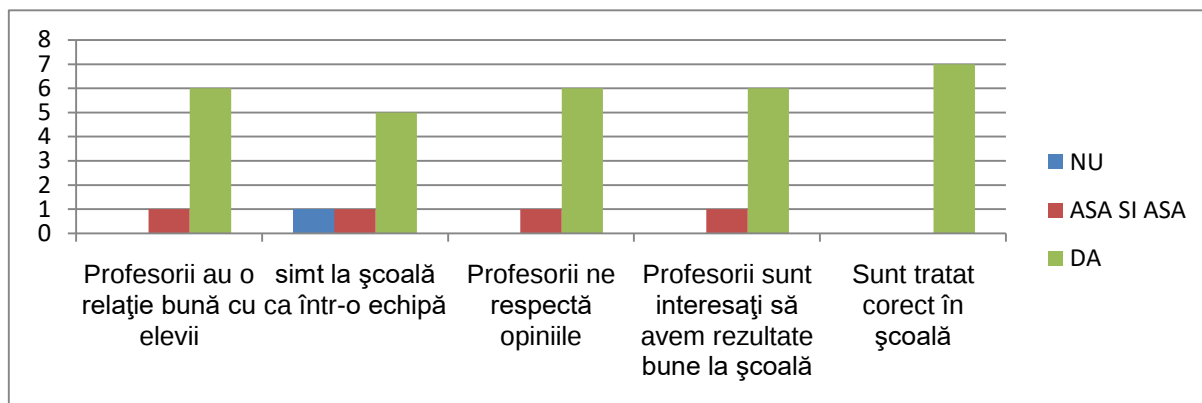
Părinții : Fără Liceu majoritatea, 1 părinte cu Liceu

Ocupația părinților: 4 casnici, 3 muncitori

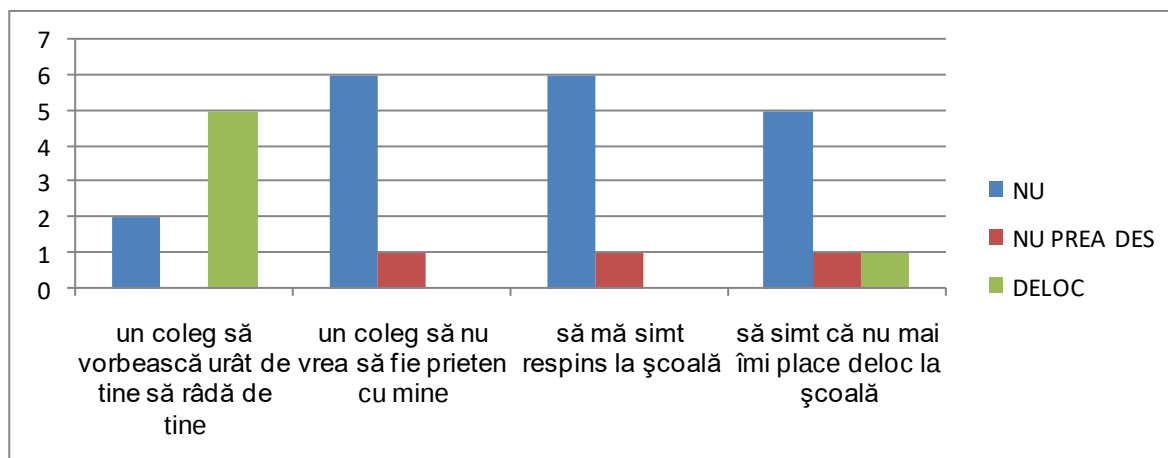
La întrebarea: Cât de mulțumit/ă ești în general de? rezultatele tale școlare? de colegii tăi ? de profesorii tăi? de școală în general? Elevii au răspuns:

La întrebarea: Ești de părere că: Profesorii au o relație bună cu elevii, Mă simt la școală ca într-o echipă:, Profesorii ne respectă opiniile: Profesorii sunt interesați să avem rezultate bune la școală: , Sunt tratat corect în școală:, elevii au răspuns:

La întrebarea: În ultimul an cât de des s-a întâmplat ca: un coleg să vorbească urât de tine, sau să râdă de tine, un coleg să nu vrea să fie prieten cu mine, să mă simt respins la școală, să simt că nu mai îmi place deloc la școală, elevii au răspuns:

La întrebarea: Te gândești câteodată că vrei să faci altceva decât să mai vi la școală? , elevii au răspuns:

La întrebarea: În ultimul semestru ai avut probleme legate de absențe?, elevii au răspuns:

În ultimul semestru ai avut probleme legate de absențe?

■ DA
■ ASA SI ASA
■ NU

La întrebarea: Ești de părere că materiile sunt interesante? Elevii au răspuns:

Ești de părere că materiile sunt interesante?

■ DA

La întrebarea: Înveți când ceva ți se pare interesant? , elevii au răspuns:

Înveți când ceva ți se pare interesant?

■ DA
■ NU

La întrebarea: Poți să te concentrezi la ore sau la teme?, elevii au răspuns:

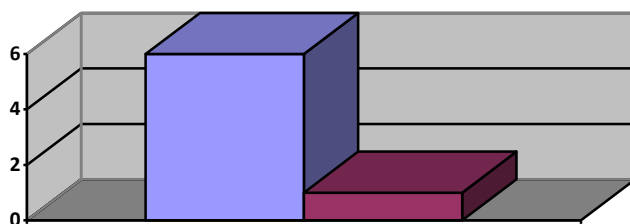
Graficul nr. 8

Poți să te concentrezi la ore sau la teme?

■ DA
■ ASA SI ASA

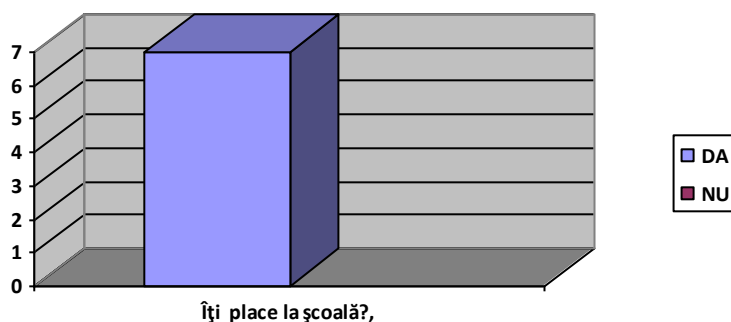
La întrebare: În general îți faci temele pentru acasă?, elevii au răspuns:

■ DA
■ NU

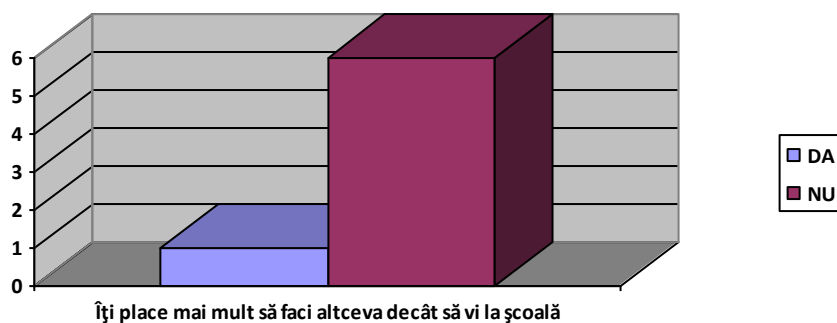
În general îți faci temele pentru acasă?,

La întrebarea: Ți place la școală?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Ai avut probleme la școală în ultimul an? bătăi cu colegii sau alți elevi , am fost prins că fumam sau am băut la școală: am fost atenționat de diriginte sau de director pentru comportament, elevii au răspuns NU, în toate situațiile.

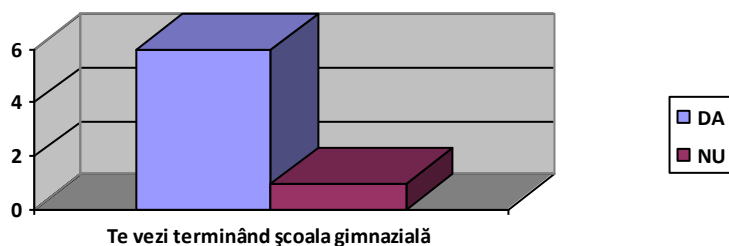
La întrebarea: Îți place mai mult să faci altceva decât să vi la școală? , elevii au răspuns:

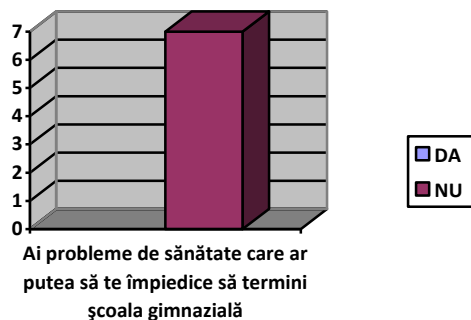
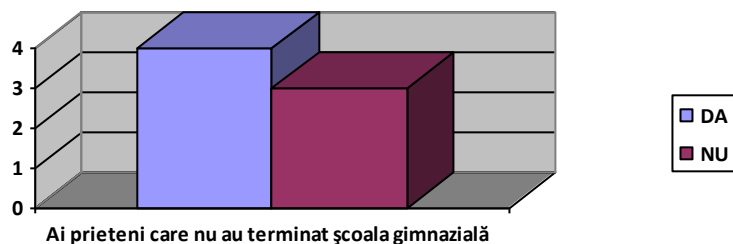
cei care au răspuns cu DA au spus că: îi place să joace tenis de masă.

La întrebarea: Ai avut probleme cu legea?, toți elevii au răspuns că NU, dar au fost atenționați de către profesori.

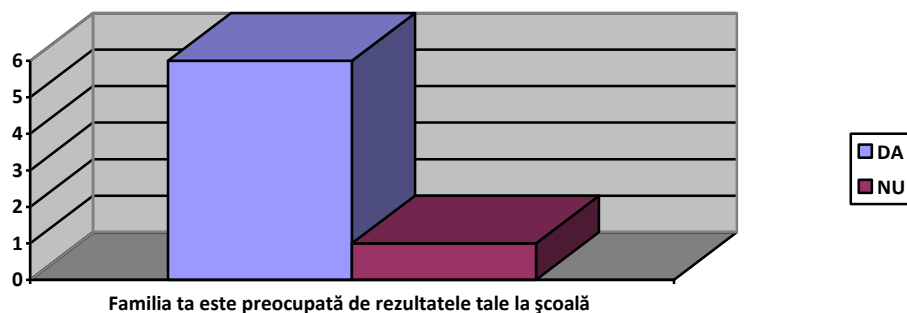
La întrebarea: Te vezi terminând școala gimnazială, elevii au răspuns: 6 cu Da, 1 cu NU-și se vede muncind, făcând altceva.

La întrebarea: Ai prieteni care nu au terminat școala gimnazială ?, elevii au răspuns că au prieteni care nu au terminat școala generală.

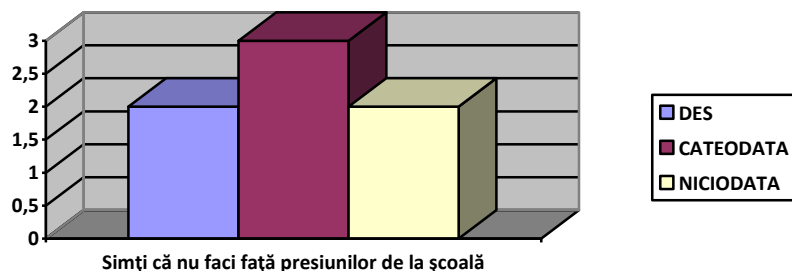
La întrebare : Familia ta este preocupată de rezultatele tale la școală ?, elevi 6 elevi au răspuns cu DA, unul cu NU

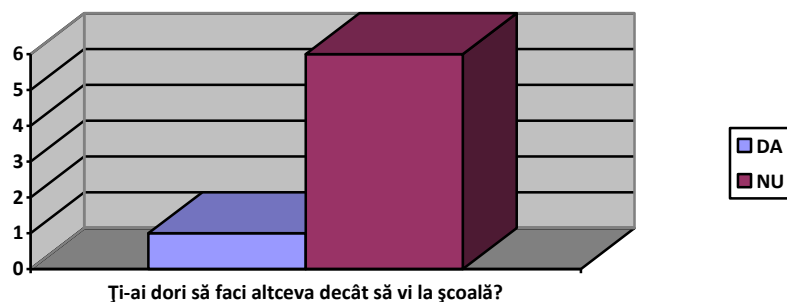
La întrebarea: Familia te încurajează să termini școala gimnazială?, elevii au răspuns:

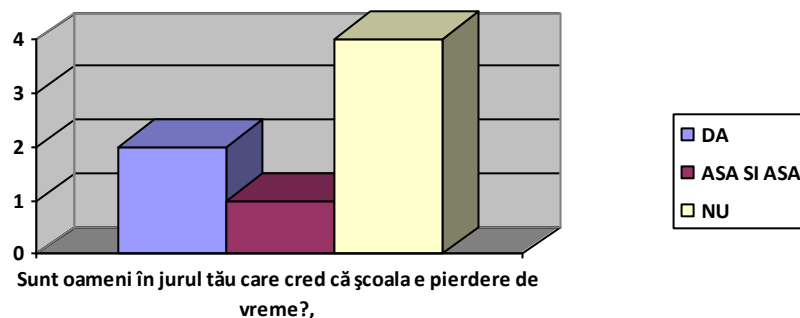
La întrebarea: Simți că nu faci față presiunilor de la școală?, elevii au răspuns:

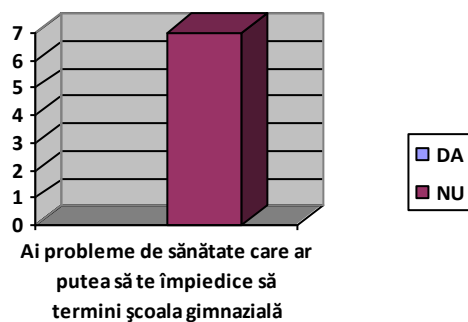
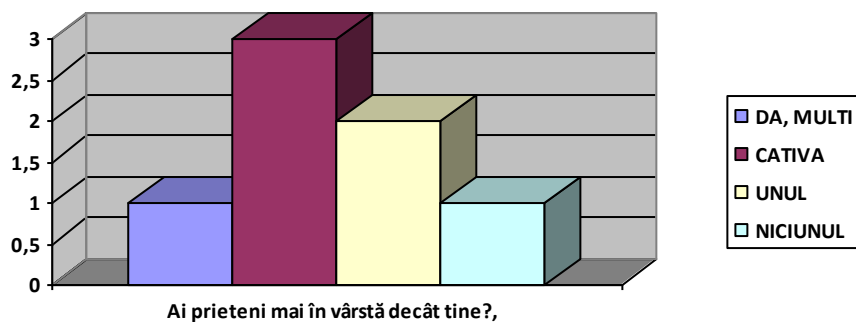
La întrebarea: Ți-ai dori să faci altceva decât să vi la școală?, elevii au răspuns:

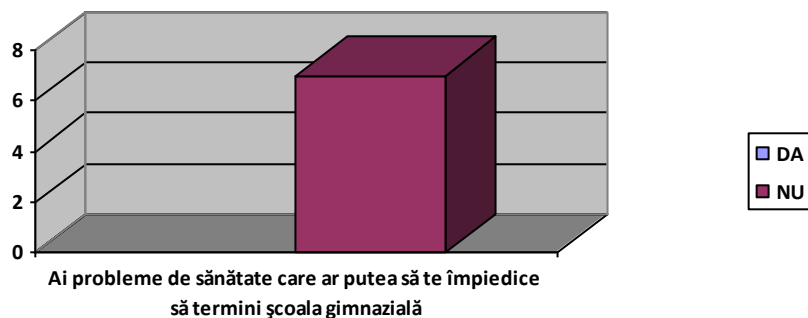
Sunt oameni în jurul tău care cred că școala e pierdere de vreme?, elevii au răspuns:

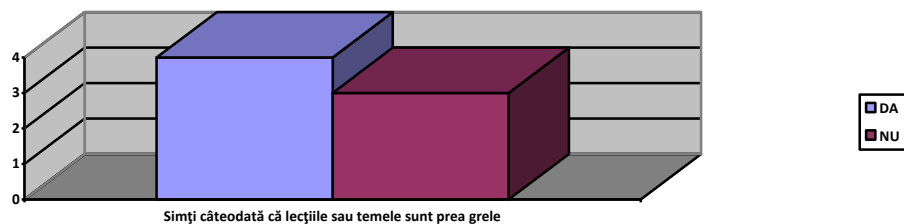
Ai prieteni mai în vârstă decât tine?, elevii au răspuns:

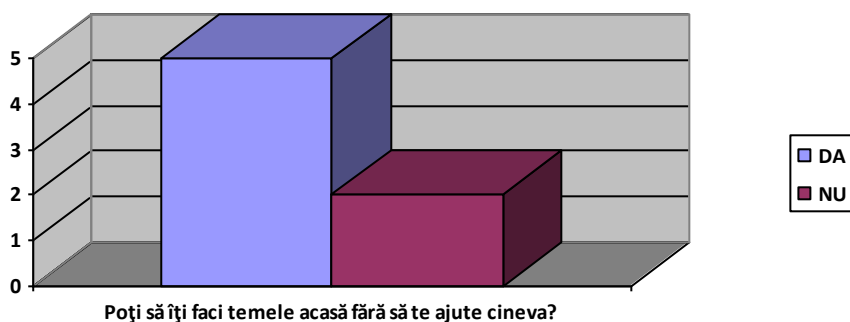
Ai probleme de sănătate care ar putea să te împiedice să termini școala gimnazială?, elevii au răspuns:

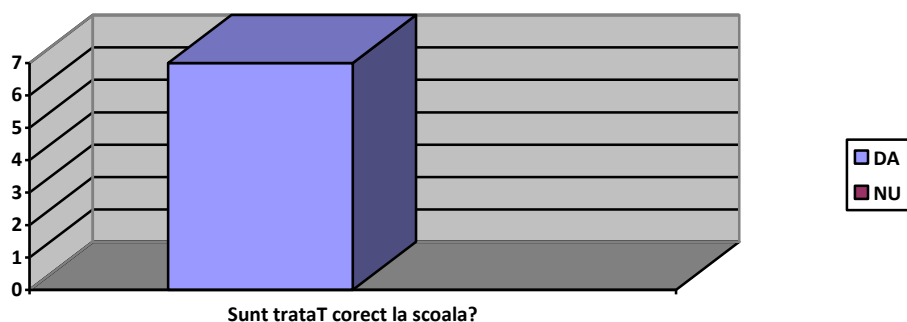
La întrebarea: Simți câteodată că lecțiile sau temele sunt prea grele?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Poți să îți faci temele acasă fără să te ajute cineva?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Crezi că la școală nu găsești înțelegere pentru problemele tale? , elevii au răspuns:

PUNCTE TARI

- locuiesc cu părinții și sunt sprijiniți;
- au o părere bună despre ei;
- relație bună cu profesorii, colegii;
- tratați corect de către profesori;

PUNCTE SLABE

- materii mai puțin interesante;
- influențe negative a unor colegi sau prieteni din afara școlii
- presiunea de la școală;
- câteodată lecțiile sunt neînțelese de ei;
- părinți care nu au terminat școala gimnazială și nu reușesc să-i ajute.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SINGIDAVA, CUGIR

Prezenți : 40

Absenți: 8

Genul: 17 Fete, 23 Băieți

Locuiesc la Oraș: CUGIR și Vinerea

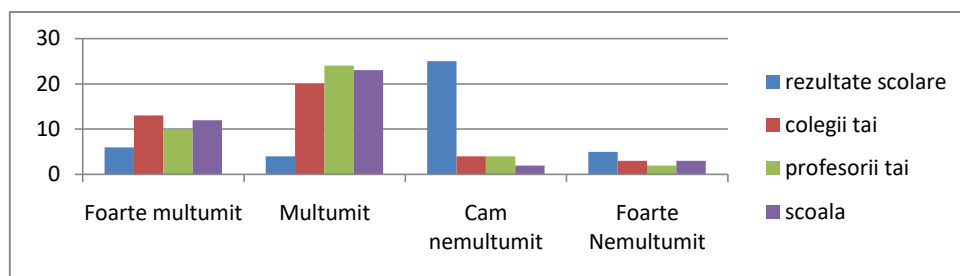
Naționalitate : Română, etnie RRom-nedeclarați,

Locuiesc: cu Familia, bunicii, plasament la bunica,

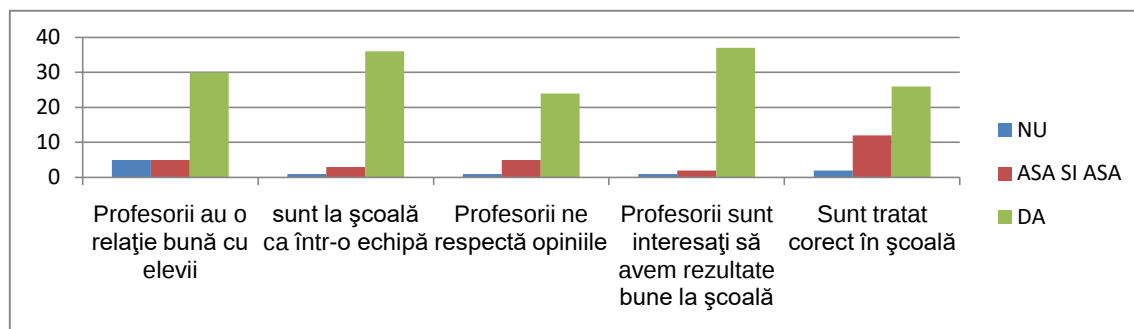
Părinții : Fără Liceu majoritatea, până în 10 părinți cu Liceu

Ocupația părinților: zidar, operator CNC, muncitori calificați, șomer, casnici

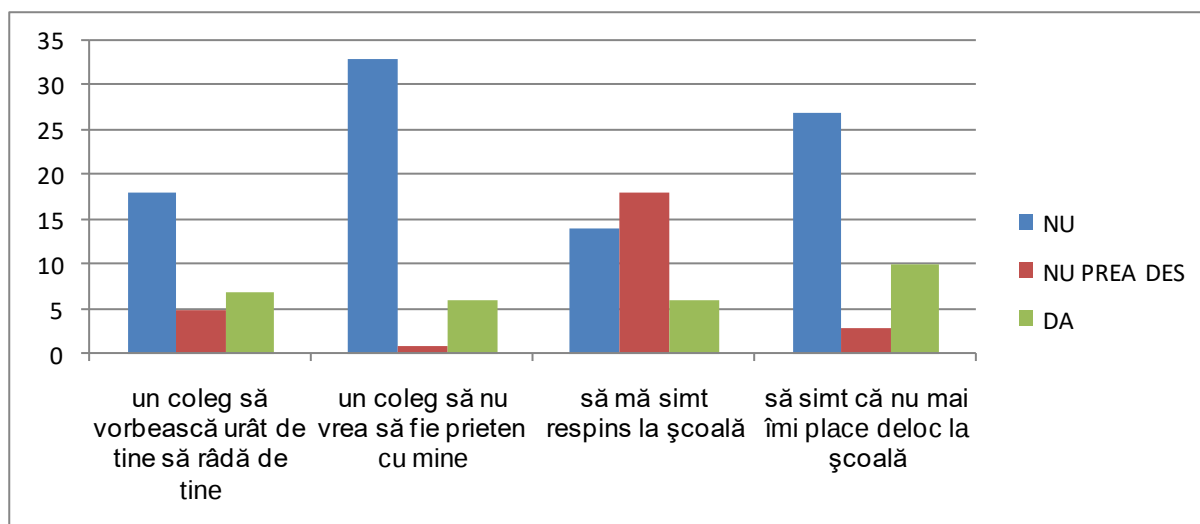
La întrebarea: Cât de mulțumit/ă ești în general de? rezultatele tale școlare? de colegii tăi ? de profesorii tăi? de școală în general? Elevii au răspuns:

La întrebarea: Ești de părere că: Profesorii au o relație bună cu elevii, Mă simt la școală ca într-o echipă:, Profesorii ne respectă opiniile: Profesorii sunt interesați să avem rezultate bune la școală: , Sunt tratat corect în școală:, elevii au răspuns:

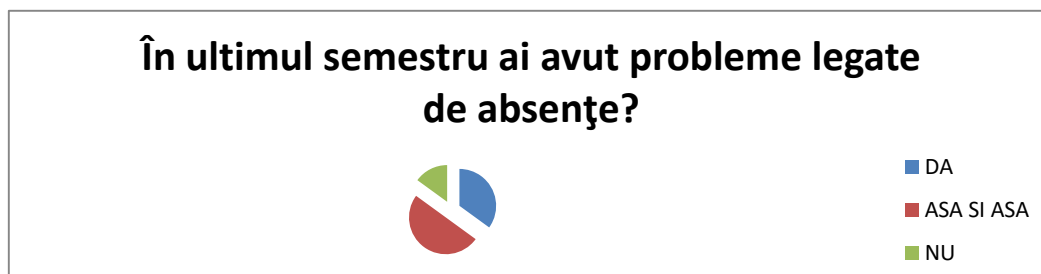
La întrebarea: În ultimul an cât de des s-a întâmplat ca: un coleg să vorbească urât de tine, sau să râdă de tine, un coleg să nu vrea să fie prieten cu mine, să mă simt respins la școală, să simt că nu mai îmi place deloc la școală, elevii au răspuns:

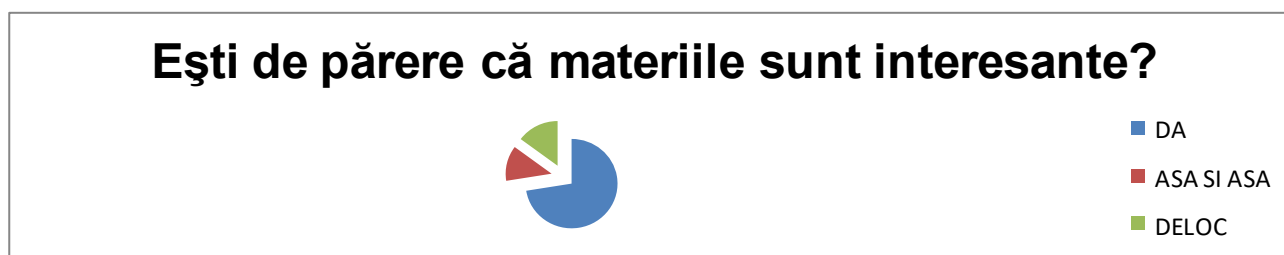
La întrebarea: Te gândești câteodată că vrei să faci altceva decât să mai vi la școală? , elevii au răspuns:

La întrebarea: În ultimul semestru ai avut probleme legate de absențe?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Ești de părere că materiile sunt interesante? Elevii au răspuns:

La întrebarea: Înveți când ceva ți se pare interesant? , elevii au răspuns:

Înveți când ceva ți se pare interesant?

■ DA
■ NU

La întrebarea: Poți să te concentrezi la ore sau la teme?, elevii au răspuns:

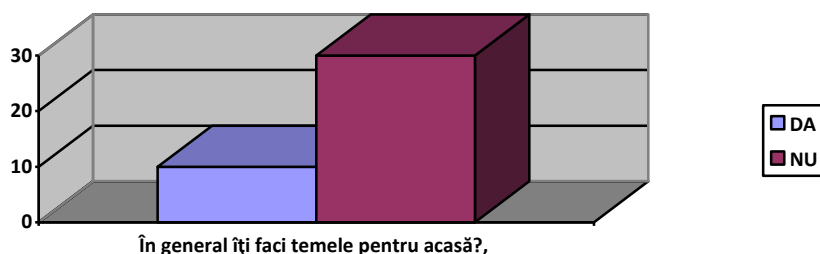
Graficul nr. 8

Poți să te concentrezi la ore sau la teme?

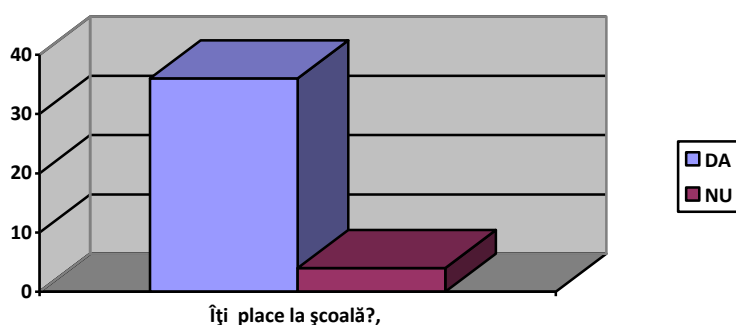

■ DA
■ ASA SI ASA
■ NU

La întrebare: În general îți faci temele pentru acasă?, elevii au răspuns:

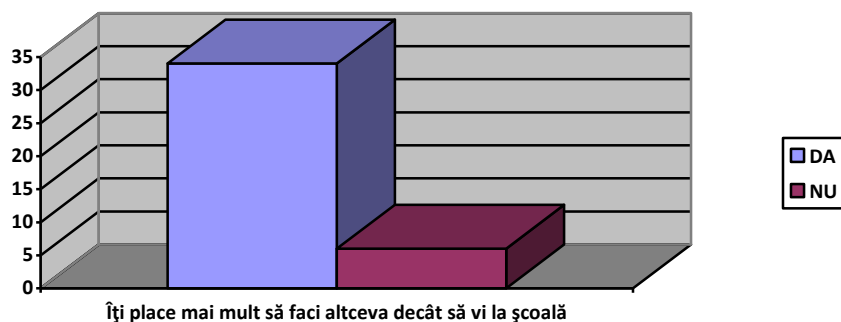

La întrebarea: Ți place la școală?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Ai avut probleme la școală în ultimul an? bătăi cu colegii sau alți elevi , am fost prins că fumam sau am băut la școală: am fost atenționat de diriginte sau de director pentru comportament, elevii au răspuns DA, în toate situațiile.

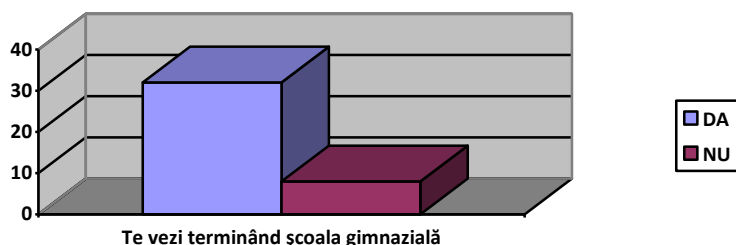
La întrebarea: Ți place mai mult să faci altceva decât să vi la școală? , elevii au răspuns:

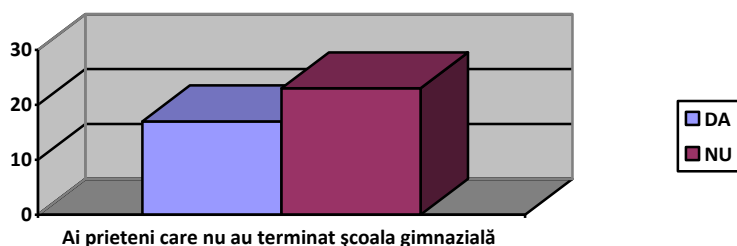
cei care au răspuns cu DA au spus că: le place să doarmă, să se plimbe pe afară, să cânte la fanfară, să muncească.

La întrebarea : Ai avut probleme cu legea?, toți elevii au răspuns că NU , dar au fost atenționați de către profesori.

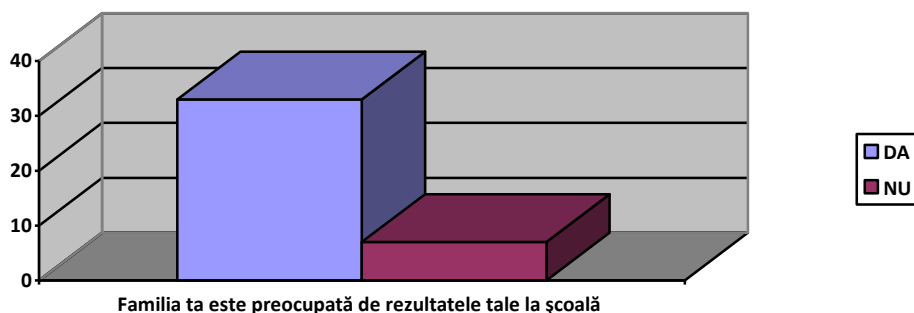
La întrebarea: Te vezi terminând școala gimnazială, elevii au răspuns

La întrebarea: Ai prieteni care nu au terminat școala gimnazială ?, elevii au răspuns că au prieteni care nu au terminat școala generală.

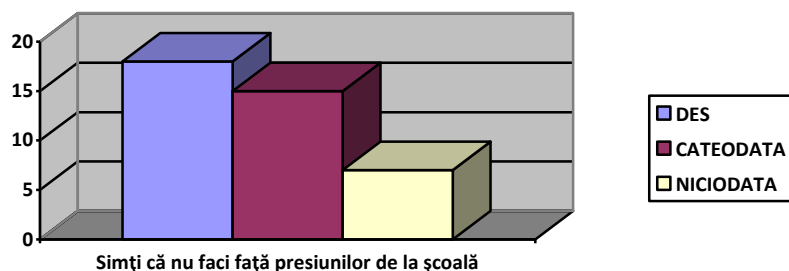
La întrebare : Familia ta este preocupată de rezultatele tale la școală ?:

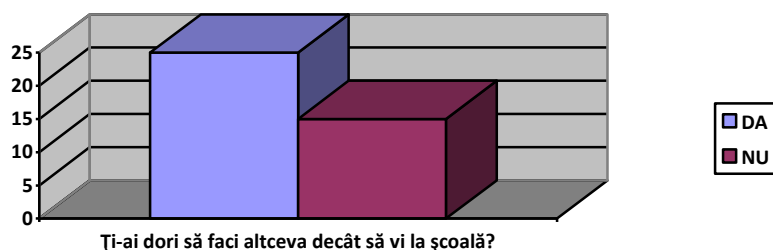
La întrebarea: Familia te încurajează să termini școala gimnazială?, elevii au răspuns:

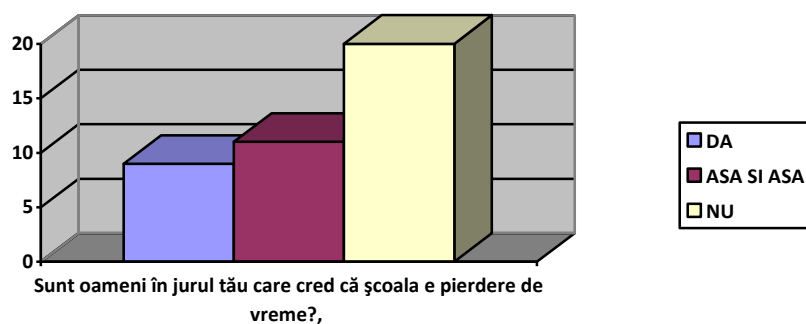
La întrebarea: Simți că nu faci față presiunilor de la școală?, elevii au răspuns:

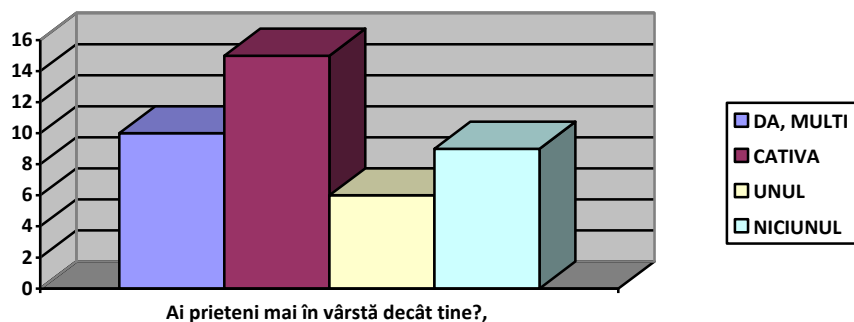
La întrebarea: Ți-ai dori să faci altceva decât să vi la școală?, elevii au răspuns:

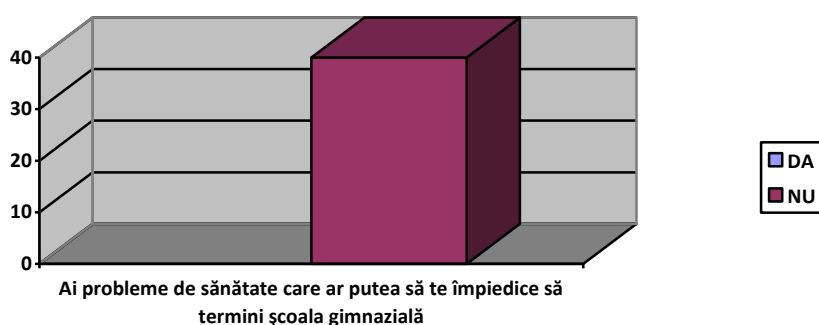
Sunt oameni în jurul tău care cred că școala e pierdere de vreme?, elevii au răspuns:

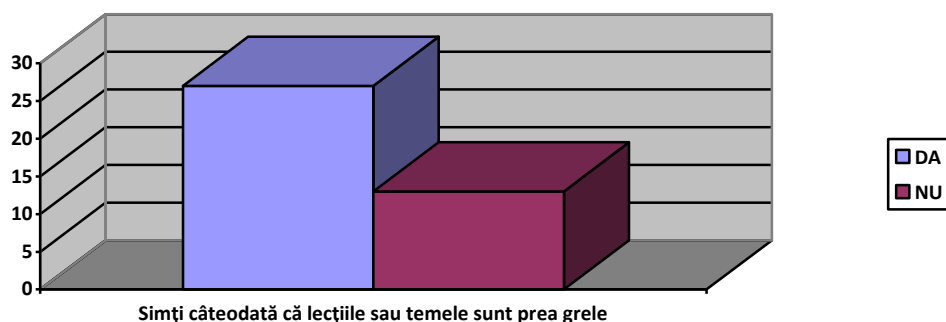
Ai prieteni mai în vârstă decât tine?, elevii au răspuns:

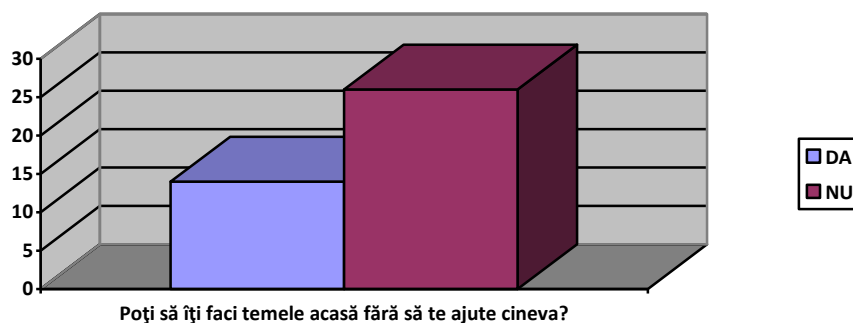
Ai probleme de sănătate care ar putea să te împiedice să termini școala gimnazială?, elevii au răspuns:

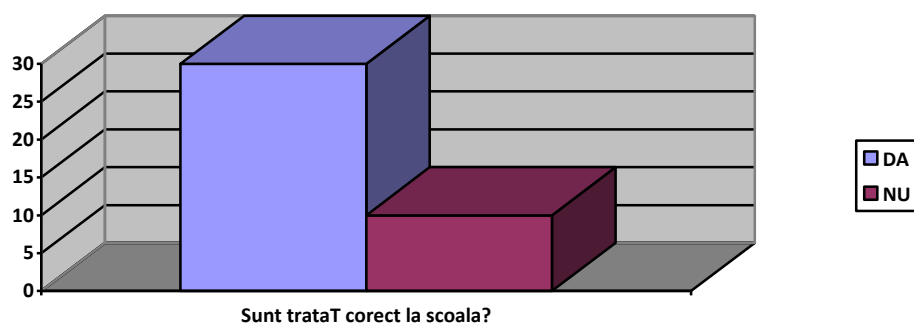
La întrebarea: Simți câteodată că lecțiile sau temele sunt prea grele?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Poți să îți faci temele acasă fără să te ajute cineva?, elevii au răspuns:

La întrebarea: Crezi că la școală nu găsești înțelegere pentru problemele tale? , elevii au răspuns:

PUNCTE TARI

- gradul de mulțumire privind școala în general
- locuiesc de părinții lor și sunt ajutați și sprijiniți
- se simt în largul lor la școală
- le sunt respectate părerile
- materii interesante
- găsesc înțelegere pentru problemele lor

PUNCTE SLABE

- vulnerabilitate la influențele negative din afara școlii
- teama de a spune Nu când sunt solicitați de alți colegi să lipsească
- prieteni din grupul lor care cred că școala este o pierdere de vreme
- materile sunt grele pentru unii elevi,
- Nu se pot concentra la ore

Bibliografie:

1. **Instrumente de evaluare a riscului de abandon școlar:** Proiectul Stay@School

STRATEGII DE PREDARE- ÎNVĂȚARE A GEOGRAFIEI LOCALE LA CLASA A-IV-A

Prof. inv. primar Mărginean Georgeta-Julieta, Liceul De Arte „Regina Maria” Alba Iulia

Problemele învățării nu se reduc exclusiv la competențe din procesele memorării și reproducerii. Ele încubă și implicarea elevului într-un efort complex de asimilare și prelucrare a informației, careia i se asociază permanent plasticitatea creativ-inventivă. De aici necesitatea ca elevul să fie privit nu ca un simplu receptor de informație, ci ca subiect activ și central al întregului proces de învățare. La disciplina școlară „Geografie” am încercat ca materialul nou prezentat să pornească de la experiența de viață și învățare a elevilor. În cadrul expunerilor am recurs la observație și demonstrație.

Încă de la începerea școlii am avut în vedere să-i pun pe elevi să observe de unde răsare soarele, ce observă în depărtare pe fereastra clasei, ce instituții importante au în drumul de acasă la școală, ce animale au vecinii lor, ce plante cultivă în grădina din curtea lor, din ce parte răsare soarele, în ce parte apune, etc. Pentru învățarea lecțiilor „Linia orizontului, Punctele cardinale, Planul orașului, Planul cartierului” am procedat astfel: am organizat o drumeție nu prea departe de Alba Iulia, pe un deal, de unde se putea observa toată localitatea, ba mai mult chiar așezările vecine.

Mai întâi i-am pus pe elevi să privească de jur împrejurul lor, cât cuprind cu vederea și să spună ce au observat. Apoi clasa a fost împărțită în patru grupe, câte 7 elevi în fiecare grupă. Fiecare grupă a primit spre observație câte o parte a localității: o grupă spre răsărit, una spre apus, una spre nord, una spre sud. Au avut de observat următoarele:

- cum se văd casele din apropiere apoi din depărtare;
- să spună fiecare grupă ce cuprinde cu privirea până unde li se pare că cerul se lipește cu pământul;
- să observe ce râuri trec pe la marginea orașului Alba Iulia;
- să spună ce obiective importante din oraș văd;
- să spună ce plante observă că sunt cultivate pe pământurile de la marginea orașului;
- să observe relieful;

După aceste observații, am trecut să stabilim ce este linia orizontului și punctele cardinale.

Elevii, singuri, au stabilit punctul cardinal **răsărit sau est**, apoi punctul cardinal **apus sau vest**. Țin să menționez că de dimineață i-am pus să observe răsăritul soarelui din sala de clasă deoarece ferestrele clasei sunt orientate spre răsăritul soarelui. În momentul drumeției era ora 11. Soarele era pe cer aproape în punctul cel mai înalt. Le-am explicat elevilor că partea de pe cer deasupra liniei orizontului îi corespunde punctului cardinal **miazăzi sau sud**, iar partea opusă punctului sud îi corespunde punctului cardinal **nord sau miazănoapte**. Pentru a ne orienta stăm cu fața spre răsărit, iar în spate avem apusul, la mâna dreaptă avem sudul, iar la mâna stângă avem nordul. Am trecut apoi să stabilim toate instituțiile spre punctele cardinale observate, am stabilit în ce parte este Mureșul, Ampoiul și Sebeșul. Tot acum am stabilit și vecinii orașului nostru. De aici am putut observa și localitățile aparținătoare: Oarda de Jos, Oarda de Sus, Pâclișa, Bărbant și Micești. Fiecare grupă și-a notat pe caiet observațiile făcute. La școala s-au refăcut alte patru grupe, pentru a putea să completeze câte o fișă fiecare.

Fișa localității

Numele localității (toate avute) – surse de informare informatizate- competență digitală

Prima atestare documentară -(înainte le-am explicat ce înseamnă acest lucru)

Vechime

Vecini

Formele de relief

Apele care trec pe teritoriul orașului

Instituțiile importante din oraș

Monumente istorice

Străzile principale și cartierele

Plantele care se cultivă pe pământurile din împrejurimile orașului

Animalele sălbatice în pădurile din jurul orașului

Animalele domestice și foloasele pe care le aduc omului

Tradiții și obiceiuri populare

Ce-ți place cel mai mult în oraș?

Ce crezi că ar trebui schimbat în oraș?

În baza observațiilor făcute s-a desenat planul orașului după punctele cardinale, stabilind și vecinii.

Tot la disciplina „Geografie” am mai folosit **Harta mută și Lada cu nisip**.

Pe harta mută nu se scrie nimic, nicio denumire, se folosesc doar semnele convenționale pe care le confecționăm la abilități practice (jetoane cu numele localităților, apelor, munților, podișurilor, dealurilor, simboluri ale bogățiilor, desene miniaturale, sugestive, înfățișând animale, plante, fructe). Cu aceste jetoane se va opera la toate lecțiile, atât la predare, cât, mai ales, la consolidarea și recapitularea cunoștințelor. Harta mută stimulează gândirea și mobilitatea ei, imaginația, spiritul de observație, folosirea limbajului geografic, dar, cel mai mare câștig este formarea deprinderilor de a lucra cu harta. Învățătorul va antrena elevii în aplicarea corectă a jetoanelor, în funcție de poziția geografică de pe hartă, conform conținutului lecției.

LADA CU NISIP

Este confecționată foarte ușor, are forma de paralelipiped și de mărime variabilă în funcție de spațiul din clasă. Deprinderea modelării în nisipul ud nu necesită aptitudini artistice deosebite, ea se formează pe măsura exersării. Sunt necesare următoarele operațiuni:

-umezirea abundentă a nisipului;

-modelarea cu mâna liberă;

-finisarea modelului prin: - trasarea ușoară cu o bucată de pânză fină, stropirea ușoară cu apă,

-aplicarea unor material auxiliare ca: fire albastre pentru ape, fire roșii pentru șosele, podețe miniaturi, căsuțe miniaturi din cutii sau piese Lego, crenguțe verzi pentru vegetație, cretă colorată, (verde pentru pășune, câmpie, albă pentru zăpadă etc.)

Modelarea în nisip poate fi folosită în oricare moment al lecției. Se pot modela forme de relief, văi, albi, râuri cu afluenții lor, depresiuni, trecători, cascade, lacuri, baraje pentru hidrocentrale. La lada cu nisip se poate lămuri deosebirea dintre deal și podiș. Tot la ladă se pot realiza machetele orașului, a cartierului. Aceasta metodă îi atrage pe elevi și oferă rezultate foarte bune.

Bibliografie:

1. Nicolae Ilina, Didactica Geografică, Ed. Corint, București, 2002.
2. Creșterea eficienței învățării în ciclul primar, Tribuna școlii, 1989, pag.33.
3. Tomescu Viorica, Popa Florentina, Gheorghe Al., Stan L., Metodica predării geografiei și științelor naturii în ciclul primar; Ed. „Gheorghe Alexandru”, Craiova, 2001.

EDUCAȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI

Prof. inv. primar Low Delia, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos

Etapă contemporană de dezvoltare a societății se caracterizează prin apariția unor noi probleme de ordin educativ, fapt ce impune abordarea de noi strategii pentru rezolvarea lor.

Problemele educației preocupă toate națiunile, motiv pentru care s-au elaborat concepte specifice pe termen lung, reglementări și convenții internaționale.

În procesul de reformă a învățământului, ca principal factor de educație, se fac eforturi continue pentru asigurarea derulării, într-o armonizare superioară a celor două laturi fundamentale, instrucție-educație, fiecărui nivel de învățământ fiindu-i stabilite obiective și finalități clare, în acest sens.

Educarea copiilor și elevilor reprezintă o activitate deosebit de complexă la realizarea căreia își aduc contribuția (în diferite proporții) o multitudine de factori, dintre care menționăm:

- familia și mediul social în care trăiește elevul;
- școala, prin multiplele sale activități realizate în regimul zilei de școală și prin activitățile extrașcolare;
- mijloacele mass-media;
- grupurile la care aderă elevul, în timpul liber etc.

Fiecare dintre acești factori folosesc metode și mijloace specifice sau asociate care conduc la formarea unei anumite personalități a elevului, determinând adaptarea unor atitudini, interese și comportamente, cu efecte pozitive sau negative.

Elevilor trebuie să li se transmită atât cunoștințe privind importanța și consecințele privind măsurile de protecția mediului, cât și, în situații concrete, de protejare a acestuia.

Educația privind mediul, înainte de toate, trebuie să urmărească formarea conștiinței și a simțului responsabilității față de mediu și problemele sale.

Asimilarea de cunoștințe trebuie să conducă la formarea de motivații, atitudini și comportamente adecvate. Elevii trebuie să înțeleagă că ființa umană este inseparabilă de mediu și că atât efectele pozitive, cât și cele negative se vor răsfărca asupra lor.

Abordarea problemelor de mediu trebuie făcută pe înțelesul elevilor, pe categorii de vârstă, pornind de la cele mai simple forme de comportament, legate de modul în care elevii trăiesc și învață, utilizarea corectă a factorilor de mediu în cadrul unor activități individuale și colective.

Printre măsurile practice de protecție a mediului, care pot fi luate se înscriu și cele de comportamente, aplicabile în activității extrașcolare:

- protejarea spațiilor verzi;
- depunerea resturilor menajare numai în spații special amenajate;
- protejarea arborilor ornamentali și a pomilor fructiferi, evitând ruperea florilor, crengilor, fructelor etc.;
- participarea la activități de igienizare a spațiilor de locuit și a celor de utilitate colectivă (baze sportive, spații de joacă etc.);
- participarea la acțiuni simple de împiedicare a eroziunii solului;
- evitarea aruncării în albia râului a deșeurilor, a substanțelor poluante (materialele plastice, uleiuri, reziduuri alimentare);
- organizarea focului de tabără numai în locuri amenajate fără iarbă și utilizarea numai a materialului lemnos, rezultat din curățirea pădurii, stingerea focului și acoperirea cenușii cu pământ etc.

Utilizarea factorilor de mediu în mod judicios reprezintă o preocupare prioritară a dascălilor și se concretizează prin măsurile de călire a organismului elevilor, folosind pe scară cât mai largă băile de aer și de soare, asigurarea accesului la surse de apă igienizată și unde este posibil practicarea înotului, toate acestea realizându-se cu respectare strictă a protecției mediului.

Educația pentru combaterea factorilor nocivi

Factorii nocivi pentru organismul în formare reprezintă o problemă prioritară în procesul de educație la care concură toți factorii responsabili (familia, școala și societatea), fiecare utilizând mijloace specifice sferei lor de influențare. În aplicarea cu eficiență a măsurilor de ordin educativ, un rol principal îl are însuși elevul, motiv pentru care prima direcție de acționare trebuie să vizeze conștiința acestuia. De modul în care se reușește o comunicare sinceră, bazată pe argumente convingătoare depinde succesul privind aspectele educative pe care urmărim să le realizăm. Și în această direcție, aplicarea principiului „*Este mai ușor să previi decât să corectezi*” are o perfectă aplicabilitate în munca educativă.

Acțiunile preventive trebuie realizate în mod concertat de către toți dascălii. Simpla interdicție de a nu face anumite lucruri nu poate avea decât un efect inhibitor de moment, ba, ceva mai mult, elevul înțelege că, dacă nu e voie, poate că e ceva bun, crescându-i interesul pentru a proceda exact invers. În declanșarea adoptării anumitor atitudini privind practicarea unor activități dăunătoare, un rol foarte important îl au prietenii sau anturajul la care aderă fiecare elev. Împiedicarea aderării elevului la „găști” cu influențe negative, prin activități de convingere sau chiar cele autoritare, reprezintă o măsură care poate avea rezultate bune în evitarea instalării unor obiceiuri dăunătoare.

Preocuparea de a combate factorii nocivi pentru sănătatea elevilor, trebuie să aibă o anumită continuitate folosindu-se mijloace diverse, cum sunt expunerile în fața întregului colectiv/grup de elevi, (pe sexe sau categorii de abateri) ori prin discuții individuale.

Printre cei mai frecvenți factori nocivi care se întâlnesc în vârsta școlarității sunt: fumatul, consumul de alcool, și mai rar (dar posibil) consumul de droguri. Trebuie explicat elevilor că fiecare din aceștia se manifestă atât izolat cât și în mod asociat, (de cele mai multe ori), ridicând riscul de slăbire a organismului în fața bolilor, și crearea dependențelor de lungă durată, fiind cunoscut faptul că, pe parcursul vieții, din aceste cauze se instalează multiple suferințe. Nici un organism nu se naște cu predispoziții sau necesități pentru fumat, consum de alcool etc., formarea deprinderii de a le utiliza datorându-se la început curiozității, dorinței de bravare, ca mod de anunțare a maturizării artificiale, din îndemnul unor „prieteni”, prin participarea la activități distractive de grup sau în discotecă.

Preocuparea de combatere a factorilor poluanți ai sănătății, care pot fi asociați uneori și cu producerea unor acte antisociale, chiar la nivelul familiei, cum ar fi furtul de bani, vânzările de obiecte, care să le asigure sursele financiare, trebuie să se realizeze printr-un front comun: familie, școală, propagandă mass-media etc.

Bibliografie

1. Autoritatea Națională pentru Tineret – Îndrumător turistic, Editura Didactică și Pedagogică, București 2004;
2. Ministerul Muncii și Protecției Sociale. Departamentul Protecției Muncii. Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare pentru Protecția Muncii, 1999.

PARTENERIATUL PERFECT - SPORT ȘI INCLUZIUNE

*Prof. Mărginean Cornelia Letiția, Prof. Sevestrean Gabriela
Liceul Tehnologic „Timotei Cipariu” Blaj*

Motto:

„Urmele pașilor mei rămân impregnate acolo unde calea se vrea a fi văzută. Construiesc destine și clădesc vise în locuri și cu oameni care cred că iubirea de semeni și empatia sunt factori ce purifică, doboară bariere și ne întăresc sufletele. Sportul face parte din mine prin carieră și stil de viață și cred în prietenia și iubirea sinceră pe care ti-o pot oferi copiii cu dizabilități. Te invit să te oprești o clipă și să fi recunoscător pentru tot ce ai în viața ta”!

Statisticile oficiale arată că în România sunt 70.647 de copii cu dizabilități, dintre care 60.645 sunt de vârstă școlară, 25.902 în învățământul special și 23.773 de copii în școli de masă. Tot studiile arată că la 83 % dintre copiii cu deficiențe mintale, apar tulburări asociate și deficiențe fizice, iar lipsa intervenției precoce și a mișcării determină agravarea acestora și implicit apariția unor boli destul de grave (în mod special boli cardiace), tulburări de creștere și de postură. Însă problema delicată e legată nu de numărul mare de persoane cu dizabilități, ci de faptul că societatea nu îi acceptă în totalitate.

Educația prin sport vine să completeze ceea ce școala se străduiește să realizeze prin educație cognitivă, prin terapie ocupațională și toate celelalte activități terapeutice. Prin sport copilul își fortifică organismul, își modelează personalitatea, se simte acceptat și văzut.

Problematica integrării persoanelor cu dizabilități este una prioritară care trebuie să sensibilize factorii decizionali ai societății actuale. Persoanele cu dizabilități au aceleași drepturi ca oricare altele în desfășurarea unei vieți normale pe toate planurile sociale.

Venind cu o experiență în organizarea proiectelor cu aceste persoane, credem că integrarea prin sport este cea mai accesibilă cale care vine să satisfacă o nevoie de mult uitată.

Școala oferă suportul educațional al elevilor, însă activitățile extracurriculare sunt căile prin care existența și activitatea acestor persoane se face vizibilă. Chiar dacă s-au făcut pași importanți înspre recunoașterea discriminărilor, a lipsei egalității de șanse, pe care o trăiesc oamenii cu dizabilități, viața socială a acestora va fi, întotdeauna, diferită și dificilă. Fiecare copil este un caz aparte și fiecare familie are povestea ei, și de la astfel de povești a pornit și povestea noastră despre incluziune și sport.

Era în anul 2015 când am ales să participăm la o competiție Special Olympics, unde fiecare copil a fost însoțit de un părinte. Pregătirile necesare s-au făcut, ne-am organizat, am pornit la drum și printr-o conjunctură favorabilă am fost nevoiți să dormim în aceeași cameră părinți, copii, profesori. Au fost trei zile superbe în care ne-am cunoscut, ne-am încurajat unii pe alții, ne-am bucurat împreună, am plâns împreună! Ziua era pentru activități fizice, iar noaptea pentru povești, povești de viață triste izvorâte din neputința de a înțelege și accepta că viața nu e întotdeauna generoasă. Povești cu părinți care își purtau povara cu priviri ațintite în pământ și grăbiți să treacă

nevăzuți, de teama de a nu fi judecați. Povești cu copii triști și temători, lipsiți de entuziasmul și bucuria de a fi împreună cu alți copii asemeni lor. Atunci am înțeles că fiecare dintre noi venim pe această lume cu o misiune, iar misunea acestor copii este de a ne aduce pe noi oamenii împreună pentru a fi mai buni sau mai toleranți. Și într-adevar ne-au adus împreună în foarte multe proiecte: profesori, elevi, absolvenți, părinți, voluntari, sponsori, parteneri. Prin aceste proiecte părinții au conștientizat faptul că acești copii speciali pot fi actori, dansatori, sportivi și că rolul important în acest sens este legat de conexiunea dintre copil-profesor -părinte.

Festivalul Internațional de Teatru „Prاف de stele” de la Timișoara ne-a demonstrat că acești copii pot fi actori folosind limbajul nonverbal, Festivalul „Flori de Speranță” de la Cluj ne-a demonstrat că acești copii pot să participe la un concurs de Miss-Mister Down, proiectul „Fun Gimn” ne-a demonstrat că acești copii pot să se bucure de mișcare alături de sportivi de performanță consacrați, Cupa Down la tenis de masă ne-a demonstrat că alături de voluntari pot să se bucure de jocul de tenis de masă, Cupa Copilăriei ne-a demonstrat că deși aflați în pandemie implicarea în activități comune creează starea de bine și încredere în forțele proprii, Copilărie în pași de Dans ne-a demonstrat faptul că acești copii pot fi acceptați și susținuți de elevi din școlile de masă.

Aș putea spune povești despre fiecare dintre aceste proiecte, dar cea mai frumoasă poveste este legată de faptul că lucrurile se schimbă în bine, anevoios, dar se schimbă. Acești copii au altă viață, se bucură, dansează, socializează, sunt cunoscuți și îndrăgiți la nivelul comunității, participă activ la evenimentele locale. Factorul cel mai important în aceste proiecte este legat de activitatea de voluntariat desfășurată cu aceste persoane. Ce ne bucură foarte tare este numărul voluntarilor din rândul elevilor, care crește de la an la an, fie că este vorba de simple activități sau evenimente sportive de mare amploare. Acesta e sensul incluziunii, un indicator al gradului de modernitate, maturitate și de responsabilitate a membrilor societății față de semenii lor.

Bibliografie:

- Gherguț, A.(2001). Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Iași : Polirom
- Popa, D., Sava, A. (2007). Practici europene în incluziunea școlară și profesională a elevilor cu CES. Galați : Școala Gălățeană

PLANIFICARE SĂPTĂMÂNALĂ „CE ȘTIM DESPRE MESERII?”

Prof. înv. preșc. Rus Nicoleta Livia, Grădinița cu P.P. Step by Step, Nr.12 Alba Iulia

Prof. înv. preșc. Brătean Adriana, Grădinița cu P.P. Step by Step, Nr.12 Alba Iulia

Tema anuală de studiu: Ce și cum vreau să fiu?

Proiect tematic: „Învăț de la toate”

Grupa: mică

Data	Denumirea activității	Activitatea de învățare Sarcini de lucru	Activitatea metodică
LUNI T1	„Meseria brătară de aur!” DS (Cun. Mediului): Învăț despre meserii – vizionare PPT, filmulețe DEC: Fișe de muncă independentă	- manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi; - observă diferite mijloace de transport și mediul în care acestea circulă: acvatic, subacvatic, aerian, terestru.	Învățăm despre meserii (vizionăm filmulețe, ppt, imagini cu meserii) https://www.youtube.com/watch?v=vV0vOJnllc Fișe desen meserii https://www.primii.ro/planse-de-

T2			colorat/meserii
	<i>Sport de acasă</i>	- execută mișcări și exerciții fizice	https://www.youtube.com/watch?v=KqSzzgsDeaU
	„Meseria brătară de aur!” - Fișe	- formează deprinderi de lucru pentru realizarea unor desene, picturi, colaje	Pinterest Google.ro Twinkl
Marți T1	Meseria de bucătar/ brutar/ cofetar DEC (ed. muzicală): vizionare cântece DOS: (Activitate practică gosp.): Provocare: Învățăm să facem pâine/ prăjiturele cu ajutorul părinților	- integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină greutăți; - manifestă creativitate în activități diverse; - formează deprinderi practice și gospodărești	Cântece meserii https://www.youtube.com/watch?v=BW_jAfxEDHw Rețete suport: Pâine în pungă – Rețetă https://www.youtube.com/watch?v=QyzRdS0IfDo Rulouri cu măr: https://www.youtube.com/watch?v=z2zc_bxUo30
	<i>Sport de acasă</i>	Execută mișcări și exerciții fizice	https://www.youtube.com/watch?v=UP-ctUE4DHo
T2	Meseria de bucătar/ brutar/ cofetar DOS: Expoziție whatup cu produsele gospodărești realizate	- înțelege modul de realizare a unui produs - înțelege diferența dintre bucătar și cofetar	Whatup, youtube
	Moment de lectură: „Povestea celor 5 pâini” de Ion Creangă	- vizionează cu atenție povestea și să rețină ideile și mesajul acesteia	https://www.youtube.com/watch?v=mpExCwOnJiY
Miercuri T1	Suntem dansatori DEC: Desenăm dansatori/ dansatoare DPM: realizarea unei coregrafii pe o melodie preferată	- utilizează materialele și tehnicile de lucru însușite până acum - folosește acțiunile motrice învățate pentru a exprima sentimente și / sau comportamente, pentru a răspunde la diferiți stimuli, la diferite ritmuri	Fise desen dansatori / dansatoare http://www.plansedecolorat.ro/oameni-si-activitati/dansatori/8 Melodii suport: Dansul Prieteniei: https://www.youtube.com/watch?v=kMTVWAWC7Qc
	<i>Sport de acasă</i>	- manifestă interes în realizarea sarcinilor primite on-line	Dansează și rotește-te! - https://www.youtube.com/watch?v=AWF9coW5a7M
T2	Suntem dansatori DPM: Prezentarea coreografiilor pe whatup	- execută mișcări motrice de bază în realizarea propriei coregrafii	Aplicatia Whatsup

	Moment de lectură: Soarele și vântul	- să vizioneze cu atenție povestea și să rețină ideile și mesajul acesteia	https://www.youtube.com/watch?v=UP-ctUE4DHo
Joi T1	Curiozități despre Pompieri, doctori, polițiști.... vizionare filmulețe DOS: (om și societate): Igiena corpului	- manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi; - dobândește comportamente și atitudini igienice corecte față de propria persoană	https://www.youtube.com/watch?v=nBOjp3LE5a8 https://www.youtube.com/watch?v=IBv0mnWpZ5k Reguli pentru un stil de viață sănătos: https://www.youtube.com/watch?v=fG7Ogxr3vNk
	<i>Sport de acasă</i>	Execută mișcări și exerciții fizice	Gasca Zurli - Cântecul lui Yuppi https://www.youtube.com/watch?v=tg3BXVgNI28
T2	Moment de lectură: Soarele și vântul	- vizionează cu atenție povestea și să rețină ideile și mesajul acesteia	https://www.youtube.com/watch?v=UP-ctUE4DHo
	DEC: Realizarea unor fișe cu meseria de Pompier, Polițist, Medic	Să compună în mod original și personal, spațiul plastic, utilizând materiale și tehnici diverse alese de el.	Whatup, google, Pinterest, Twinkl
Vineri T1	Suntem constructori DLC:Povestea: Zidarul Petre și bănuțul înțelept	- să vizioneze cu atenție povestea și să rețină ideile și mesajul acesteia	https://www.youtube.com/watch?v=ByyBjfBNOcU
	<i>Sport de acasă</i>	Execută mișcări și exerciții fizice	https://www.youtube.com/watch?v=6Whn06B33hY
T2	DEC: Fișe de muncă independentă	- Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină greutăți;	Fișe desen zidar/ constructor https://www.frivcolor.com/ro/zidar-64669/
	Povestea zilei	- vizionează cu atenție povestea și reține ideile și mesajul acesteia	Povestea: Ziua buldozerului https://www.youtube.com/watch?v=6rpkSKAbgl

Bibliografie:

1. *** Curriculumul pentru educație timpurie 2019
2. Culea Lucreția – Îndrumător metodic 3-4 ani. În conformitate cu Curriculumul pentru educație timpurie 2019, aprobat prin OMEN, nr. 4694/ 2.08.2019, Editura Diana, 2019;
3. <https://ro.pinterest.com/>
4. <https://www.google.com/>
5. <https://www.twinkl.ro/>